

DiGESTA

JURIDINEN AIKAKAUSLEHTI

Suuri juhannusnumero!

II/04

Digesta on Lapin yliopiston oikeustieteiden tiedekunnan ainejärjestö Artikla ry:n äänenkannattaja. Digestassa esiintyvät mielipiteet eivät välttämättä vastaa Artikla ry:n tai päätoimittajan kantaa. Päätoimittaja katsoo noudattaneensa asiaankuuluvaa varovaisuutta, mutta ottaa mielellään vastaan haasteita oikeuteen, kaksintaisteluun, kädenvääntöön tahi kissanhännänvetoon.

Digesta is the official journal of law students in the great Northern Light University in the arctic service city. The opinions appearing in Digesta might differ from the opinions of Artikla ry and also from the opinions of the editor in chief.

	SISÄLLYS:	
Toimitus	<i>PÄÄTOIMITTAJAN KYNÄSTÄ</i>	3
	<i>PUHEENJOHTAJAN TUUTISTA</i>	4
Päätoimittaja	<i>TUTKINTO ON MEIDÄN</i>	5
<i>Lasse "das über" Ylevä</i>	<i>IS-MOOT -OIKEUSTAPPAUSKILPAILU</i>	8
	<i>MIETTEITÄ IS-MOOTISTA</i>	10
Kirjoittajat	<i>VALISTUNUTTA ITSEVALTIUTTA</i>	12
<i>Heidi Alaviitala</i>	<i>VAPPUNA EUROOPPA</i>	14
<i>Juha-Pekka Hippi</i>	<i>MR ARTIKLA VAAPUTTAA</i>	19
<i>Iivari Järvinen</i>	<i>PÄÄKAUPUINKI VAPISI</i>	22
<i>Tero Kankaanpää</i>	<i>AHOJ, TSHEKEISTÄ</i>	24
<i>Tomi Kemppainen</i>	<i>SKOTLANTI</i>	28
<i>Outi Keso</i>	<i>WILLEM C. WIS MOOT</i>	30
<i>Esa Kärnä</i>	<i>LAPPILAISESTA KULTTUURISTA</i>	32
<i>Valtteri Nieminen</i>	<i>KULTTUURIVALIOKUNTA</i>	34
<i>Anu Pelkonen</i>	<i>TOMIKIN TUHISEE</i>	35
<i>Elina Tiainen</i>	<i>SEKSILAIT</i>	36
<i>Jukka Vanto</i>	<i>LINJA-AUTOSSA ON TUNNELMAA</i>	37
<i>Juho Viljanen</i>	<i>NOUSSA JA LASKUSSA</i>	39
<i>Eija Warma</i>		

Taitto

Panu Pökkylä

Painos

300 kpl

Painopaikka

Pohjolan Painotuote Oy

Itä-Rooman keisarin Justinianuksen aikana, Tribonianuksen johdolla, 529-534 jKr. laadittiin lakikokoelma Corpus juris civilis. Digesta oli yksi tämän kodifikaation kolmesta alkuperäisestä osasta, ja se koostui kokoelmasta antiikin juristikirjailijoiden sitaatteja. Kirjoitukset oli järjestetty karkean systematiikan mukaan eri jaksoihin aihepiirien mukaan. Corpus juris civiliksen keskeisimpänä osana pidetään juuri Digesta

Tissejä Tivolissa - Viva la Resistance!

Eräs ilmeisesti ns. tiedostavia aineita opiskeleva naisihminen lähestyi minua tarkoituksenaan saada minulta allekirjoitus adressiin, joka tähtäsi Tivolissa taannoin järjestettyjen erotiikkapainotteisten esitysten kieltämiseen. Perustelut olivatkin sitten aivan omaa luokkaansa: näiden esitysten myötä ylioppilaskunnan omistama ravintola oli muutettu naista alistavaksi ja ylikansallista seksiteollisuutta voimallisesti tukevaksi paheiden työssijaksi – ja vieläpä kerääjänaisien rahoilla. Saatana.

Myös tapa, jolla keräystä harjoitettiin, oli vähintäänkin mielenkiintoinen ja mustavalkoinen tavalla, jota viimeksi Euroopassa toteutettiin uskonsotien aikakautena: “ellet ole puolellamme, olet meitä vastaan”. Itse en seksipalveluja (vielä), mutta toisaalta en tahtonut kirjoittaa nimeäni adressiin juuri samaisen mustavalkoisuuden vuoksi. Muuan nimeltä mainitsematon (miespuolinen) ystävä jätti adressin allekirjoittamatta samasta syystä; “miksi minun täytyy todistaa, etten ole sellainen mies”!

Ei päätoimittaja-setäkään sentään tunteeton ole – pois se minusta. Tunnen suurta lukkarinrakkautta idealismia ja rohkeaa individualismia kohtaan, ja siksi pä annankin neuvon: suomalaisten paheissaan rypevien ja huorivien junttien sijasta kehotan hankkimaan adressiin nimiä tunnetusti feminismiä hyvin suvaitsevista maista kotoisin olevilta vaihto-oppilasmiehiltä. Sanokaa vain, että nimiä kerätään käsialatutkimukseen. Tarkoitus pyhittää keinot, puhtain asein puhtaan asian puolesta.

Aseista tulikin mieleeni, että myös yliopiston tiloissa – ja miksei muissakin julkisissa tiloissa – ovat käymälät saadaan tarpeettomina ja kansamme moraaliala rappeuttavina laitoksina lakkauttaa: myös virtsaamisessa ollaan tekemisissä sukuelinten kanssa. Toinen vaihtoehto on toteuttaa tasa-arvoa, ja siirtyä yhteiskäymälöiden aikakauteen. Punavihreiden feministien (ilmauksella en tahdo viitata kerääjiin tai muihinkaan selvästi identifioitaviin henkilöihin) rikkipolkemien rillien läpi näkee paremmin: tervetuloa takaisin, pimeä keskiaika!

Keväästä ja kesästä..

Alkuvuosi uuden ja nyttemmin jo lähes keski-ikäisen Artiklan hallituksen osalta on luistanut hyvin, jos ei jopa erinomaisesti. Monia asioita on saatu kehitettyä ja vietyä eteenpäin ja muutettua tehokkaammiksi, Teidän kaikkien eduksi. Erityisesti opintojen uudistukseen tähtääviin asioihin on otettu aktiivisten yksilöiden ja pyyteettömien muidenkin kuin pelkästään omien etujensa ajajien toimesta Artiklan luomissa puitteissa painavasti kantaa tavalla, jonka johdosta opiskelijoiden kanta asioihin on varmasti tuotu myös tiedekunnan ja tiedekuntaneuvoston tietoisuuteen. Lausumat ovat olleet erityisen hyvin perusteltuja, innovatiivisiakin ja kaiken kaikkiaan periaatteellisessa toteuttamiskelpoisuudessaan järkeviä.

Tämän hetken kuuma peruna on ”toimitilaprojekti”, jonka osalta tilanne on sellainen, että muutamia vaihtoehtoja on käyty tarkastelemassa, yhden niistä vaikuttaessa erityisen lupaavalta. Siinä vaiheessa kun kyseisen tilan osalta TOIVOTTAVASTI saavutetaan piste jossa sitä voidaan käytännössä pitää realistisena yhdistyksellemme, kohde ja kaikki sen mahdolliseen hankkimiseen liittyvät seikat tullaan takuuvarmasti esittelemään asianmukaisesti ja laajimmassa mahdollisessa muodossaan jäsenistölle jotta Teillä olisi mahdollisimman hyvät mahdollisuudet arvioida tilannetta. Tiedekuntamme juhluvuosi on alkanut suhteellisen pitkälle luvatus mukaisesti, eli joitakin tapahtumia on ollut ja luvassa on tätä kirjoittaessani ainakin kunnialuennot huhtikuussa ja juhlaseminaari toukokuussa, joille toivottavasti saatiin/saadaan mahdollisimman kattava edustus myös opiskelijoiden joukosta. Nämä tuovat kuitenkin mukavaa vaihtelua opiskelun arkeen sekä niiden yhteydessä on myös mahdollista nuuhkia viimeisimpiä tuulahduksia oikeustieteen alalta.

Ei nyt pidä kuitenkaan unohtaa, että edessä on kaikkien opiskelijoiden omin juhla eli VAPPU!! Isolle osalle meistä vapun juhlinta on jo tuttua kauraa (pakko tai ei) mutta monille tämä on myös ensimmäinen vappu jolloin voi pukea päällensä viininpunaiset haalarit, jotka tosin kyseisen juhlan jälkeen kyllä voivat olla aivan toisen väriset.. Henkilökohtaisesti näyttää siltä, että tänä vuonna juhlinta on vaarassa jäädä yksipäiväiseksi mutta suosittelen lämpimästi, että iso osa Teistä ottaa ilon irti kaksipäiväisenä versiona Puodin hullunhalpojen tarjoustuotteiden siivittämänä, unohtamatta tippaleipiä ja tinan valantaa.. Te olette sen ansainneet. Eli hauskaa vappua kaikille, vietitte sitä sitten modernisti täällä tai perinteisesti etelän suurissa kaupungeissa.

Myös kesä koputtelee jo oven takana kilpaa Kelan ystävällisten opintotukitätien kanssa. Toivottavasti kaikki alkavat jo hiljalleen olla selvillä kesänvietostaan eli tekeekö töitä yrittäen parhaansa mukaan saada kaikki rahansa tuhlettua ennen seuraavan lukukauden alkua, vai yrittääkö rimpuloida kesäopiskelijana näkkileipää syöden, vai aikooko eellä ylevästi hiekkarannalla maaten vanhempien kukkaroa kuluttaen, kukin tyylillään. Toivotan kuitenkin kaikille lämmintä ja aurinkoista kesää.

Ja lopuksi lupaan täten näin virallisesti: ”On kiltti poika!”

Tutkinto on meidän

Esa Kärnä

Tutkintorakenneuudistus etenee tiedekunnassamme junan lailla. Tiedekuntaneuvostolle annettiin ilmoitusasiana suunnittelutoimikunnan esitys uudesta tutkintorakenteesta 24.3.2004. Tätä ennen alustava suunnittelutoimikunnan esitys oli laajalla lausuntokierroksella opettajien ja Artikla Ry:n keskuudessa. 25.3.2004 suunnittelutoimikunta käsitteli kokouksessaan asiaa ja teki esitykseen joitakin muutoksia tiedekuntaneuvostossa keskustelua herättäneiden asioiden osalta. Suunnittelutoimikunnan tekemien muutosten jälkeen esitys laitettiin jälleen lausuntokierrokselle. Artikla Ry jätti oman lausuntonsa tähänkin esitykseen. Tiedekuntaneuvoston on määrä tehdä päätös asiasta toukokuun 26. päivä pidettävässä kokouksessa. Tätä ennen kokoontuu Lapin, Helsingin ja Turun oikeustieteellisten tiedekuntien tutkinnonuudistajat Helsinkiin 5.5.2004 keskustelemaan yhteisistä suuntalinjoista tutkintouudistuksessa.

Tutkinto muutetaan kaksiportaiseksi ja päivitetään

Tutkintorakenneuudistuksessa on kyse sekä tutkintorakenteen muuttamisesta kaksiportaiseksi että oikeustieteellisten tutkintojen päivittämisestä. Nykyistä tutkintorakennetta Lapin yliopistossa on muutettu viimeksi 1990- luvulla. Tämän jälkeen on tapahtunut suuria muutoksia juristien työkentällä. Lakimiehiltä edellytetään nyt erilaisia asioita kuin 10 vuotta sitten. Tutkintorakenneuudistus on oikea paikka tehdä muutoksia sekä tutkintorakenteessa kokonaisuutena että oppiainetasolla. Kokemus on osoittanut, että jatkuva tutkinnon päivittäminen ei

onnistu, vaan muutokset täytyy tehdä keskitetysti.

Suunnittelutoimikunnan esityksessä oikeustieteellinen tutkinto muodostuu alemmasta 180 opintopisteen laajuisesta notaaritutkinnosta ja ylemmästä 120 opintopisteen laajuisesta maisteritutkinnosta. Notaaritutkinto sisältää perusopinnot, suurimman osan aineopinnoista, osan kieliopintoja sekä notaaritutkielman. Valinnaisuuden määrä notaarivaiheessa on hyvin vähäinen. Maisterivaiheessa suoritetaan muutamia pakollisia aineopintojaksoja, kieliopintoja sekä syventävät opinnot sisältäen maisteritutkielman. Esityksen mukaan maisterivaiheen opintojaksoja voitaisiin suorittaa, vaikka notaaritutkinto ei vielä olisi valmis. Syventävien opintojen suorittaminen edellyttäisi kuitenkin loppuun suoritettua notaaritutkintoa. Uutuutena tulisi erilliset maisteriohjelmat. Suunnittelutoimikunnan esityksessä ehdotetaan erillisiä 60 pisteen laajuisia vapaaehtoisia maisteriohjelmiä, joissa opiskelija perehtyisi johonkin tiettyyn oikeudenalaan. Tutkintorakenteeseen maisteriohjelmat eivät vaikuttaisi pakollisten opintojen osalta, koska ne sijoittuisivat maisteritutkinnon valinnaisten opintojen osaan.

Opintojaksoja pilkotaan ja kieliä lisätään

Uutena tulisi myös oikeudellisten kielten lisääminen tutkinnossa. Esityksessä ehdotetaan pakollisten kieliopintojen määräksi 16 pistettä sisältäen toisen kotimaisen kielen ja oikeudellisen vieraan kielen. Lisäksi maisterivaiheessa suoritettaisiin

vertailevaa oikeuslingvistiikkaa kolme pistettä. Oppiainetasolla on tulossa muutoksia muutamien oppiaineiden osalta. Prosessioikeus jakaantuisi kolmeen osaan siten, että notaarivaiheessa suoritettaisiin prosessioikeuden perusteet (6 pistettä) ja insolvenssioikeuden perusteet (4 pistettä). Maisterivaiheessa suoritettaisiin prosessioikeuden jatkokurssi (10 pistettä). Hallinto-oikeus jakaantuisi kahteen osaan, joista ensimmäinen suoritettaisiin notaarivaiheessa ja jälkimmäinen maisterivaiheessa. Esineoikeuden ja velvoiteoikeuden kummankin laajuudeksi tulisi esityksen mukaan 6 pistettä ja lisäksi olisi immateriaali- ja kilpailuoikeuden aineopintojakso kolmen pisteen laajuisena. Persoonallisuus, -perhe- ja jäämistöoikeuden opintojakso jaetaan kahteen osaan siten, että perhe- ja jäämistöoikeuden osuudeksi tulisi viisi pistettä ja persoonallisuusoikeuden kolme pistettä. Oikeusinformatiikka yhdistetään esityksessä yhdeksi kuuden pisteen laajuiseksi opintokokonaisuudeksi, joka suoritetaan notaarivaiheessa.

Muutosten vaikutuksia

Edellä esitetyt muutokset parantavat lappilaista juristitutkintoa. Nykyinen pakollisten kielten määrä ei vastaa lähellekään sitä vähimmäistasoa, jota juristin kielitaidolta nykyisin edellytetään. Pakollisen kieliopetuksen sijoittuminen sekä notaari että maisterivaiheeseen luo kielten opiskelulle pitkäjännitteisyyttä ja jatkuvuutta. Vertaileva oikeuslingvistiikka uutena opintojaksona on erittäin tervetullut osa eurooppalaista lakimiestutkintoamme. Laajojen ja vaikeasti hallittavien oppiainekokonaisuuksien jakaminen pienempiin osiin on niin ikään hyvä asia. Maisteriohjelmat osana maisteritutkintoa

antavat mahdollisuuden erikoistua jollekin oikeuden erikoisalalle unohtamatta lakimiestutkinnon yleistutkintoluonnetta.

Uudistus voimaan 1.8.2005

Tutkintorakenneuudistus tulee suunnittelutoimikunnan esityksen mukaan voimaan 1.8.2005. Aikaisempia tutkintoja suorittamaan valituille tulee oikeus siirtyä suorittamaan uusia tutkintoja tai opiskella kumoutuvan asetuksen mukaan. Opiskelijalle tulee kuitenkin velvollisuus jatkaa opintojaan uuden asetuksen mukaan, jollei hän ole suorittanut kumotun asetuksen mukaista tutkintoa 31.7.2008 mennessä.

Ennen 1.8.2005 opintonsa aloittavien kannalta on välttämätöntä, että siirtymävaihe on hyvin hallittavissa. Suunnittelutoimikunnan esityksen mukaan erillistä OTK- opetusta ja tenttejä ei järjestettäisi 1.8.2005 jälkeen, vaan opintonsa aikaisemmin aloittaneet osallistuisivat uusia tutkintoja varten annettavaan opetukseen ja suorittaisivat sen mukaisia opintokokonaisuuksia, jotka kelpaisivat vanhan asetuksen mukaiseen OTK- tutkintoon.

Työ uudistuksen parissa jatkuu

Uusi tutkintoasetus edellyttää opinnoilta työmäärän vastaavuutta saataviin opintopisteisiin nähden. Oppiainekohtaisesti on tehtävä kriittistä ydinainesanalyysiä, jotta tutkintoon saadaan ne ainekset, jotka ovat kaikkein tärkeimmät. Artikla Ry esitti omassa lausunnossaan työn määrän pisteyttämistä siten, että oppiainekokonaisuuksien sivumäärät, luennot, oikeustapausharjoitukset, seminaarit ja vieraskielinen kirjallisuus pisteytettäisiin. Myös luentokuulustelun vaikutus tulisi ottaa huomioon luentosarjan työmäärää laskettaessa. Tutkintouudistuksen yhteydessä tulee laatia ohjeet opintokokonaisuuksien

pisteyttämisestä, jotta ehkäistään mahdollisuutta paisuttaa liikaa tutkintovaatimuksia. Huolellisesti suunniteltu mitoittaminen ehkäisee tehokkaasti myös liian helppojen opintojaksojen muodostumista.

Lapin yliopistossa ei olla tutkintouudistuksen yhteydessä siirtymässä poolimalliin tai periodiopetusmalliin. Opintojaksojen ennakkolliseen suunnitteluun on kuitenkin kiinnitettävä aikaisempaa enemmän huomiota. Artikla Ry:n lausunnossa ehdotettiin kaiken pakollisen opetuksen järjestämisaikojen ilmoittamista opinto-oppaassa. Uudessa tutkintoasetuksessa, jonka opetusministeriö on laatinut, ehdotetaan pakollista henkilökohtaista opintosuunnitelmaa, HOPS: a osaksi tutkintoa. Jo HOPS edellyttäneen opintojen suoritusmahdollisuuksilta tiettyä ennakoitavuutta.

Maisteriohjelma käsitteenä on selvennettävä. Artikla Ry lausunnossaan kannatti järjestelmää, jossa maisteriohjelmalla tarkoitetaan maisteritutkinnon sisään rakennettua opintokokonaisuutta, joka on laajuudeltaan noin 60 pistettä. Oikeustieteelliseen maisteriohjelmaan voisi osallistua myös muuta tutkintoa suorittava henkilö, mutta hänen olisi sisällytettävä maisteriohjelma omaan tutkintoonsa esimerkiksi hallintotieteen-

tai kauppatieteen maisterin tutkintoon, eikä opiskelijalle anneta oikeustieteen maisterin tutkintonimikettä pelkän maisteriohjelman suorittamisella. Oikeustieteen maisterin tutkintonimike varataan ainoastaan opiskelijoille, jotka ovat suorittaneet myös oikeusnotaarin tutkinnon. Maisteriohjelmiin liittyen Artikla Ry otti kantaa myös siltä osin, kun on kyse oman tutkintomme osaksi tulevasta maisteriohjelmista. Oikeustieteellisen tutkinnon osaksi tulevan muussa tiedekunnassa suoritettun maisteriohjelman tulee liittyä oikeustieteeseen. Esimerkiksi kauppatieteen, hallintotieteen tai valtiotieteen maisteriohjelmat liittyvät usein oikeustieteeseen, eikä estettä ole sille, että näissä tiedekunnissa suoritettavat oikeustieteeseen liittyvät maisteriohjelmat tulisivat osaksi oikeustieteellistä tutkintoa.

Viimeisessä suunnittelutoimikunnan esityksessä oikeustieteellisten tutkintojen raamit olivat jo kunnossa. Edellä esitetyillä perusteilla tutkintomme laatu tulee paranemaan tutkintouudistuksen myötä. Työ kuitenkin jatkuu. Riittävää ei ole se, että tutkintorakenteemme näyttää opinto-oppaassa hyvältä. Tutkinnon on oltava myös sisällöllisesti laadukas. Opiskelijat ovat tässä työssä keskeisessä roolissa. Meidän tulee vaatia tutkinnoltamme laatua,

SILLÄ TUTKINTO ON MEIDÄN.

Kirjoittaja on Artikla Ry:n opinto-, koulutus- ja sosiaalipoliittisen valiokunnan sihteeri, tiedekuntaneuvoston jäsen, Suomen Lakimiesliiton koulutuspoliittisen valiokunnan jäsen ja Artiklan Ry:n vuoden 2002 opintovastaava.

IS MOOT – Oikeustapauskilpailu isolla oolla

Valtteri Nieminen

IS moot –kilpailu järjestettiin Lapin yliopiston oikeustieteiden opiskelijoiden keskuudessa maaliskuussa. IS moot on professori Ilkka Saraviidan suojeluksessa järjestettävä julkisoikeudellisiin kysymyksiin paneutuva oikeustapauskilpailu, joka järjestettiin nyt ensimmäisen kerran. Alunperin kisaan oli tarkoitus osallistua joukkueita myös Turun ja Helsingin yliopistoista, mutta näin ei kuitenkaan tapahtunut. Molemmat osallistuneet joukkueet olivat siis oman talomme väkeä.

Kilpailutehtävä oli kaksiosainen: Kilpailun ensimmäinen osa koostui kirjallisten dokumenttien laatimisesta, ja toisessa osuudessa joukkueet kävivät taistoa asian suullisessa käsittelyssä. Kilpailutehtävänä oli laatia ranta-asemakaava kilpailumateriaalin osoittamalla tavalla, mikä osoittautui erittäin laajaksi ja monitahoiseksi tehtäväksi.

Neljän hengen ryhmässä tehtävää oli pakostakin jaettava joukkueen sisällä, sillä asiantuntemusta tarvittiin niin ympäristö- kuin hallinto-oikeudenkin alalta. Järjestelmällisesti toteutettu asian selvittäminen ja toimiva työnjako auttoivat kilpailutehtävän ratkaisemisessa huomattavasti. Joukkueemme yhteistapaamisten tarkoituksena oli lähinnä määritellä työnjako ryhmän jäsenten välillä sekä ongelmakohdissa löytää ratkaisuja ryhmän yhteisvoimin. Tässä kohdin onkin syytä kiittää kilpailun järjestäjiä haastavasta ja mielenkiintoisesta kilpailutehtävästä.

Kilpailutehtävän suullinen käsittely osoittautui kilpailun ehdottomaksi huipentumaksi, vaikka – kuten hallinto-

oikeudessa niin kovin usein – kirjallisessa vaiheessa laaditut dokumentit näyttelivätkin kiistämättömän tärkeää osaa. Suullinen käsittely yltyi välillä todelliseksi mutta hyvässä hengessä tapahtuneeksi väittelyksi muun muassa oikeuslähdeopista sekä juridiikan ja retoriikan erottamisesta. Lopputuloksena oli mukaansa tempaava ja näyttävä tapahtuma, jossa merkitystä saivat juridinen argumentaatio sekä oikeudellisten ongelmien tunnistaminen ja ratkaiseminen, *judicium*.

Erytisen mieltä lämmittävää kilpailijan näkökulmasta oli molempien kilpailujoukkueiden rehellinen suhtautuminen kilpailutehtävän ratkaisemiseen sekä hyvin perustellut vasta-argumentit. Kyseessä oli siis todellinen kilpailu, jossa jaettiin tyyli pisteitä ainoastaan asiallisesta argumentaatiosta, ei siis pelkästä paikallaolosta. Tuomariston suhtautuminen joukkueiden työskentelyyn suullisessa käsittelyssä oli salliva, mikä mahdollisti keskusteluyhteyden syntymisen joukkueiden välille.

Kilpailun ratkeaminen joukkueemme hyväksi ei tapahtunut helposti. Tuomaristo arvioi kirjallisten dokumenttien perusteella kiinnittäen erityistä huomiota valituskirjelmän laatimiseen, että joukkueemme oli sängen tasaisessa mittelössä suoriutunut voittajaksi. Kumpikaan joukkue, kuten professori Holman asiantuntevista loppukommenteista saimme selville, ei kuitenkaan ollut onnistunut laatimaan asemakaavaa täysin lain ja asetusten vaatimalla tavalla. Joka tapauksessa kilpailu oli erityisen opettavainen, vaikka

kaikki ympäristöoikeudelliset ongelmat eivät minulle ja kilpakumppaneilleni avautuneetkaan täysin kirkkaina. Mielestäni molemmat joukkueet selvisivät mittelöstä voittajina ottaen huomioon kilpailutehtävän laajuuden ja vaikeuden. Yritystä ei nimittäin puuttunut.

Suosittelen kaikille oikeustapauskilpailuista kiinnostuneille osallistumista, sillä kilpailu osoittautui erittäin opettavaiseksi ja tulevaan juristin ammattiin eväitä antavaksi kokemukseksi. Viestinä ja ohjeena tuleviin oikeustapauskilpailuihin osallistuville lienee syytä korostaa kilpailun ryhmätyöluonnetta, sillä jos jatkossa kilpailutehtävät ovat yhtä laajoja kuin tämänkertainen, täytyy kilpailujoukkueen pystyä jakamaan vastuuta ja tehtäviä ryhmän jäsenille ryhmän yhteistyön keskittyessä lähinnä kokonaisuuden hahmottamiseen ja vain vaikeimpien asioiden ratkaisemiseen. Vielä korostaisin kilpailun luonnetta

nimenomaan opettavaisena harjoituksena, jossa suullinen käsittely ei ole prosessioikeudellisten seikkojen testaaminen, vaan juridisen argumentoinnin ja oikeuslähdeopin soveltaminen kilpailutehtävän oikeudellisten ongelmien tunnistamiseksi ja ratkaisemiseksi. Samalla saattaa jäädä käteen myös hyödyllisiä tietoja käsiteltävien oikeudenalojen sisällöstä ja maailmasta yleensäkin. Yksi muistiini jäänyt asia oli se, että on olemassa liito-oravien asioihin keskittyvä järjestö – Liito-oravaliitto. Tosin siihen ei kuulu ainoatakaan liito-oravaa.

Kirjoittaja oli mukana IS -moot kilpailun voittaneessa joukkueessa, jossa hänen lisäksi kisasivat Lasset Vuola ja Ylevä sekä Miikka Autio.

Lisätietoja kilpailusta osoitteessa <http://www.ulapland.fi/home/opiskelijat/moot/ismoot.htm>

Mietteitä IS-Mootista

Iivari Järvinen

Idea kilpailuun osallistumisesta syntyi loppuvuodesta 2003 sihteeri Jussi-Pekka Jutilan vihjattua aiheesta. Tämä on pieni kertomus ryhmämme toiminnasta kilpailun aikana ja vähän sen ulkopuolellakin.

Joukkueessamme oli neljä jäsentä. Heikki Aspegren Muhokselta, Juha Juntunen Hyrynsalmelta, Iivari Järvinen Kalajoelta sekä Elina Laakso Kurikasta. Joukkue rakentui pitkälti Iivarin ja Heikin pari vuotta sitten alkaneen hallinto-oikeuden opiskeluun liittyvän yhteistyön ympärille. Lopullinen koostumus täsmentyi tammikuun alussa Elinan ja myöhemmin myös Juhan lupauduttua mukaan. Kaikki ryhmämme jäsenet ovat tarunhoitoista, syksyllä 2001 opintonsa aloittanutta vuosikurssia.

Perehdyimme alusta alkaen varsin syvällisesti aiheeseen. Tähän kuului muun ohella tutustuminen oikeustapauksen tapahtumapaikan autenttiseen karttaan, sekä myöhemmin myös katselmus itse paikan päällä. Tästä ei kuitenkaan ollut ratkaisevaa etua, sillä professori Saraviita oli sängen ovelasti modifioinut ympäristöä. Kaikki ryhmämme jäsenet olivat jo aiemmin suorittaneet sekä hallinto-oikeuden, että ympäristöoikeuden opintojaksot, joten oikeudelliset ongelmat eivät tulleet kenellekään yllätyksenä.

Meillä oli jonkin verran työnjakoa tapausten ratkaisemisessa, joskin käytännössä pohdimme ongelmia useasti myös yhdessä, välistä pikkutunneille saakka. Kilpailu lomittui verrattain hyvin muun opiskelun sekaan, eikä kumpikaan liiemmästi kärsinyt. Ryhmätyöskentelylle asettavat usein rajoituksia erilaiset aikataulut sekä lomamatkat yms., mutta ainakaan meidän joukkueemme ei joutunut tekemään mitään valtavia kompromisseja kilpailun vuoksi.

Palautimme mieleen varsin paljon ympäristö- ja hallinto-oikeudellista juridiikkaa muun ohella tutustumalla uusimpaan maankäyttö- ja ympäristönsuojelukirjallisuuteen. Hallintolainkäytön puolellahan ei juurikaan muutoksia ole lähimenneisyydessä tapahtunut.

Kilpailun aihe, eli kaavan laatiminen, on sikäli vaativa aihe, että sellainen ei vaadi pelkästään oikeudellista asiantuntemusta, vaan myös teknistä

osaamista. Tästä johtunee, että tosielämässä kummankaan joukkueen kaava ei olisi kestänyt päivänvaloa ilman jonkinasteisia muutoksia.

Toisen kilpailujoukkueen kanssa pidimme yhteyttä hyvässä hengessä, eikä mistään kyräilystä ollut onneksi tietoakaan. Tämä johtunee osakseen siitä sinänsä valitettavasta tosiasiasta, että Helsinkiläisiä, eikä Turkulaisia joukkueita ilmoittautunut mukaan.

Itse loppukilpailu 3.3.2004 Fellman-salissa oli kaikesta huolimatta menestys. Yleisöä oli paikalla kiitettävästi, joten ajankohta oli siltäkin osin varmasti nappiin osunut. Kilpailu oli hyvin järjestetty, joskin tuomaristo olisi ehkä voinut käyttää prosessinjohto-oikeuttaan aktiivisemminkin. Molemmat joukkueet saivat kuitenkin äänensä kuuluviin. Ainoa asia, mikä jäi lopulta käytännössä auki oli se, mihin tuomaristo perusti ratkaisunsa voittajan suhteen. Perustelut olivat hieman niukat.

Hyvää henkeä joukkueiden välillä kuvaa hyvin se, että kilpailun jälkeen molemmat joukkueet lähes täysilukuisina kävivät yhdessä syömässä. Tällaiset tapahtumat ovat omiaan tuomaan valoa ja lämpöä kylmien

talvipäivien (ja -öiden) keskelle. Kilpailusta olisi tarkoitus muodostaa pysyvä perinne, johon voisi liittää vieläkin enemmän juuri lappilaista eksotiikkaa, vaikkapa tapauksen aiheen valinnan myötä.

Toinen asia on, että suullinen osuus olisi kestänyt tämmöisellä konseptilla ainakin pari päivää mikäli joukkueita olisi ollut mukana se lähemmäs kymmenen, jota visionäärit ennustelivat. Nyt on olemassa toimiva runko, jonka pohjalta on hyvä lähteä kehittämään kilpailua tulevana vuosina.

On behalf of our Team that finished second at IS-Moot 2004.

Tuulesta temmattua monologia:

- Mulla oli ankara lapsuus. Joskus mua pidettiin säkissä kellarin lattialla, mutta sekään ei riittänyt korvaamaan sitä, että mulla oli ankara lapsuus.
- Eilen mulle tuli aika huono olo. Mä riisuin kaikki vaatteet ja menin makaamaan lattialle silmät kiinni, mutta sitten ne heitti ulos bussista.
- I enjoy my women the way I enjoy my coffee - **Anally.**

Valistunutta itsevaltiutta

Juha-Pekka Hippi

Demokratian on sanottu olevan kaikista huonoista tavoista paras valtioiden pyörittämisessä. Ehkä niin, ehkä joku parempi vielä kehitetään tulevaisuudessa, kun kyllästyään (näennäis)demokratian toimimattomuuteen. Sanana se on kovin ylväs ja tavoitteellinen, jonka avulla voidaan sanoa toteutettavan monia kovin hienoja ja jaloja arvoja, kuten yksi Irakin sodan oikeuttamisperusteista. Länsimainen demokratia toimii vielä yleensä suhteellisen hyvin, mutta onko sen lähtölaskenta jo alkanut? Mitä nopeammin ja alhaisemmaksi äänestysprosentti laskee, sitä kyseenalaisempaa on enää kutsua erinäisiä valittuja orgaanejajamme demokraattisesti valituiksi. Mitä samankaltaisimmilta eri vaihtoehdot tuntuvat, sitä turhauttavammaksi moni kokee äänestämisen.

Poliittisten puolueiden läheneminen on silmiinpistävää Suomen kaltaisessa konsensus-maassa, jossa politiikan äärilaitojen puolueet voivat olla samassa hallituksessa. Vai kertoo läheneminen populistisista, kun suurimmista puolueista ne, jotka vastustivat eniten veronalennuksia, pääsivät valtaan ja sitten toteuttivat vastustamansa veronalennukset? Ajankohtaisimmista eli eurovaaleissa on nähtävissä, miten vähän puolueet ovat näkyneet vaaleissa. Vaikka meillä ei ole ennalta ehdokkaiden sijaa määrättyä listavaalia, niin eri puolueiden soisi silti kertovan näkemyksiään. Toisaalta yritys löytää riittävästi kiinnostavia ehdokkaita on johtanut siihen, että vaeleissa ehdokkaina on yhä enemmän jos jonkinlaisia julkkiksia.

Ilmiö kertoo toisaalta myös tasa-arvoisesta yhteiskunnastamme, jossa eri ryhmien välillä ei ole suuria taloudellisia, koulutuksellisia tai vastaavia eroja. Yhtenäistä yhteiskuntamme on hyvässä ja pahassa aika pitkälti Ruotsin sossu-mallin johdannainen. Vaihtoehdottomuus ei ole silti hyvästä, sillä vaikka meillä historiallisesti katsottuna onkin mennyt varsin hyvin, ei ole mitään takeita siitä, että niin menisi myös jatkossa. Pidempiaikainen vaihtoehdottomuus politiikassa voi johtaa myös politiikan virkamiesmäistymiseen. Eräs seurannaisilmiö tästä nähtiin muutama vuosi sitten Itävallasta, kun kyllästyneet kansalaiset halusivat vihdoinkin jotain vaihtelua puuduttavan yksitoikkoiseen, ennalta-arvattavaan ja vaihtoehdottomaan politiikkaan ja äänestivät FPÖ:n eli Vapauspuolueen valtaan.

Kun puolueet eivät tarjoa vaihtoehtoja, on vaarassa myös ääriliikkeiden nouseminen, mistä on esimerkkejä jo monista Euroopan vakaista demokratioista. Miten paljon vaihtoehtoja on ylipäänsä annettavissa? Jos tekee järkevää ja kauaskantoista politiikkaa, niin ainakaan talouspolitiikan osalta joustonvaraa ei taida olla kovin paljon markkinoiden määräämässä

maailmassa, varsinkaan pienellä reunamaalla. Erot perinteisellä oikeisto-vasemmisto -akselilla saattaakin siirtyä Suomessa yhä enemmän liberaalikonservatiivinen, tsadilainen-landelainen tai koulutetut-vähemmän koulutetut -jaotteluksi. Siinä hyvä olisi eri vaihtoehtojen selkeytyminen, mutta vaarana sen myötä mahdollisesti eri ryhmien välisten erojen kärjistyminen. Esimerkkinä tästä tutkimus hallituksen turvallisuuspoliittisesta lausunnosta, jonka mukaan työttömien, vähän koulutettujen ihmisten määrän lisääntyminen voi nousta sisäisen turvallisuutemme merkittävimäksi uhaksi.

Muuten kritisaisin tässä presidentinvaalien vaalitapaa, muttei se oikein sovi yhteen aiemman pohdintani jälkeen. Se on nimittäin ollut vaali, jossa äänestysvilkkaus on noussut kaikkein korkeimmaksi. Kärjistäen voisi sanoa, että niinhän BumtsiBumkin ohittaa katsojaluvuissa A-studion. Presidentinvaalit nykyisessä muodossaan ovat nimittäin varsin viihteellisesti toteutettu. Niin kauan kun tasavallan presidentillä on kuitenkin maassamme kohtalaisen paljon valtaa, toivoisi tuloksen vastaavan muutakin kuin mutumieltymyksiä. Tällaiset mutumieltymyksiä oli viime vaaleissa mahdollista saada erinäisistä kevyistä visailuista, joihin ehdokkaat osallistuivat, toisella kierroksella entistä enemmän.

Nykyinen Ranskan mallista johdettu vaalitapamme sisältää myös sen riskin, että toiselle kierrokselle eivätkään valikoidu ne, joilla olisi suhteellisesti eniten kannatusta -tai yleensä vähiten vastustusta. Varoittavan esimerkin näimme Ranskan vaaleista kaksi vuotta sitten, kun Le Pen valittiin yllättäen toiselle kierrokselle. Voi tietenkin miettiä, missä määrin presidentti-instituutiota yleensä tarvitaan. Jos presidentistä tehtäisiin täysin vallaton, edustuksellinen, sitten kai olisi enemmän yhdentekevää, millä missi- tai visailukisalla tämä valittaisiin. Vai olisiko täysin päinvastainen kehitys sittenkin parempi? Palaamalla valistuneeseen itsevaltiuteen -myös ranskalaista peräpoistaisimme ongelman demokratian toimimattomuudesta ja saisimme samalla monien kaipaaman vahvan johtajan. Järjestelmää kun on joskus kehuttu parhaaksi mahdolliseksi -ongelma siinä vain on se, ettei sellaista valistunutta taida ollakaan, joka ei ajan myötä sortuisi vallan väärinkäyttöön.

Niin kauan kun muuta vaihtoehtoa ei ole näkyvässä, on puolustettava vahvasti sitä järjestelmää, mikä meillä vallitsee. Tässä meidän ylioppilaiden toivoisi olevan muille esimerkkinä, vaikka aktiivisuus oman ainejärjestömme, ylioppilaskunnan tai yliopiston toiminnassa onkin ollut hál/vyttävän alhaista, vielä laskevassa suunnassa. Jos ei vaihtoehtoja ole esittää tai viitselisäisyyttä laittaa itseään likoon yhteisten asioiden hoitamiseksi, vähintä olisi edes äänestää. Kävitkö sinä äänestämässä yliopiston hallituksen ja tiedekuntaneuvoston vaaleissa?

Kirjoittaja on 5. vuosikurssin poismuuttava opiskelija

Vappuna Eurooppa palaa normaalitilaan

VNS

Tulevana vappuna Euroopan unioniin liittyy kymmenen uutta jäsenmaata. Nyt tapahtuva unionin laajentuminen on sen historian suurin – ja ehkä samalla myös eniten tunteita herättävä. Meillä Suomessa keskustelua on käyty kovasti siitä, miksi unioni laajentuu sellaisiin maihin, kuten Baltian maihin, joiden elintaso ja yhteiskunta eivät vastaa meidän näkökulmastamme edes eurooppalaista keskitasoa. Pahimmat epäilijät ovat pitäneet nyt tapahtuvaa laajentumista jopa EU:n lopullisena tuhona, sen viimeisenä virhevalintana. Pelkäämme uusista jäsenmaista tulevien työntekijöiden vievän työpaikkamme ja etuutemme. Pelko yritysten siirtymisestä unionin edullisemman verokohtelun maihin on omiaan lisäämään skeptisyyttämme laajenevaa unionia ja sen uusia jäsenmaita kohtaan. Unionin laajentuminen on kallista ja riskaabelia. Samalla pelkäämme, että unioni rapautuu riiteleväksi keskustelukerhoksi, jossa jäsenvaltioiden edustajat pyrkivät ajamaan kansallisia etujaan vailla yhteistä eurooppalaista suuntaa ja toivoa paremmasta. Uhkakuvia on maalailtu sen kummemmin ajattelematta syitä nyt unioniin liittyvien maiden ongelmiin.

Mutta ajatellaanpa asiaa historian näkökulmasta: Toisen maailmansodan jälkimainingeissa katastrofaalisessa tilanteessa ollut Eurooppa jaettiin kahtia Jaltan konferenssissa sodan voittajavaltioiden toimesta itään ja länteen sekä samalla kahteen erilaiseen järjestelmään. Churchillin sanoin ”Stettinistä Itämereltä Triesteen Adrianmerelle

rautaesirippu jakaa Euroopan mantereen kahtia”. Länsipuoli kehittyi kapitalistisen järjestelmän ihanuudessa kohti kukoistavaa Eurooppaa, joka poikkeuksia lukuun ottamatta muodostaa nykyisen EU:n. Itäpuoli jäi Neuvostoliiton näivettävään ja rappiolliseen valtapiiriin. Samalla läntinen Eurooppa unohti tuolloisen poliittisen tilanteen sanelemana tulevat jäsenvaltiot oman onnensa nojaan osaksi sosialistista järjestelmää, johon ne eivät kaikesta huolimatta kuuluneet eivätkä halunneetkaan kuulua.

Tiedämme hyvin, miten jo ennen toista maailmansotaa Baltian maat menettivät itsemääräämisoikeutensa vastoin omaa varsinaista tahtoaan. Tiedämme myös Puolan järkyttävät kokemukset toisen maailmansodan näyttämönä. Sodan aikana ja sen jälkeen niin Puolaa kuin Baltiaakin ravisteli Stalinin terrori, jonka tuloksena osa balteista, puolalaisista ja muita kansalaisuuksia edustavia pakkosiirrettiin eri puolille Neuvostoliittoa joko vankileireille tai kolhooseihin palvelemaan eräiden autuaaksi luulemaa sosialistista järjestelmää. Tuossa näytöksessä, vankileirien saaristossa, kuolleiden määrää ei kukaan osaa koskaan sanoa tarkasti. Joka tapauksessa arviot liikkuvat miljoonissa. Miten olisikaan käynyt Suomelle ja suomalaisille, jos sotiemme lopputulos olisi ollut toinen? Sitä voivat arvailla valistuneimmat historian tutkijat. Stalinin vainoissa ja pakkosiirroissa menehtyi ihmisiä pelkän syntyperän tai poliittisen vakaumuksen (tai sen puuttumisen) vuoksi, eli syistä, joiden perusteella sivistyneissä ja ihmisoikeuksia kunnioittavissa valtioissa julkisella vallalla ei ole laisinkaan oikeutta tehdä eroa ihmisten välillä saati sitten tuomita niiden perusteella. Tuolloin rauhan ja vakauden säilyttäminen merkitsi puuttumattomuutta valtioiden

sisäisiin asioihin, oli sitten kyse ihmisoikeusloukkauksista tai ei. Kuitenkaan näistä tavallisiin ja syyttömiin kohdistuneista vapauden ja hengen riistoista, joita voitaneen pitää rikoksina ihmisyyttä vastaan, ei ole tuomittu ketään eikä tuomita. Ihmishenkien lisäksi Neuvostoliiton sosialistinen järjestelmä tuhosi myös valloittamiensa valtioiden taloudelliset järjestelmät, mikä on nähtävissä vielä nykyäänkin kaikkialla entisen Neuvostoliiton alueella sittemmin tapahtuneesta nopeasta kehityksestä huolimatta. Neuvostovallan alaiset valtiot eivät voineet kehittyä haluamallaan tavalla ja ne jäivät köyhiksi ja kehittymättömiksi alhaisen elintason valtioiksi.

Vuodet ovat kuitenkin vierineet ja maailma on muuttunut. Liennytyt ja kylmän sodan päättymisen, Saksojen yhdistyminen sekä Neuvostoliiton hajoaminen ovat tuoneet Euroopan uuteen aikakauteen, jonka aikana myös Baltian maat ovat saaneet itsenäisyytensä takaisin Puolan, Unkarin, Tsekin ja Slovakian saadessa kansansa valitsevat hallitukset ja poliittiset järjestelmät. Samalla on alkanut näiden valtioiden huima talouskasvu. Kommunismi on siis mennyttä, ja demokratiakehitys ottaa askelia itäisimmässäkin Euroopassa. Maantieteellinen, oikea Keski-Eurooppa on tulossa jälleen paikalleen. Entisten neuvostotasavaltojen ja uudelleen itsenäistyneiden valtioiden unionijäsenyyden toteutuminen on nyt ajankohtainen asia. Jaltan Konferenssissa unohtuneet ja jakolinjan itäpuolelle jääneet maat haluavat nyt hyvityksen tuolloin tapahtuneista vääryyksistä. Samalla se laittaa pisteen vuosikymmeniä kestäneelle alistamiselle ja eristykselle. Kyse oli aikanaan kansojen itsemääräämisoikeuden palauttamisesta. Nyt unionin jäsenenä nämä maat saavat tilaisuuden kehittyä entisten

läntisten valtioiden tapaan ja nauttia talouden kehittämisestä siinä mitassa kuin vanhat unionin maat ovat jäsenyydestään hyötyneet. Se, mitä uudet jäsenvaltiot aikanaan ovat saaneet kärsiä, on nyt korvattava. Miksi emme auttaisi heitä? Olemmehan me velkaa siitä, että nuo valtiot joutuivat kestämään valloittajan läsnäoloa kohtaloonsa alistuen ilman vastarinnan mahdollisuutta. Jälleenrakennus on kylläkin alkanut, mutta sitä ei ole vielä loppuunsaatettu. Tässä työssä myös unionilla on oltava paikkansa.

Idealistiset näkemykset yhdentyneestä Euroopasta voivat tietenkin irtaannuttaa maasta ja aiheuttaa kuvitelmia, joiden toteutumiseen ei ole realistisia mahdollisuuksia. Kyse taitaa kuitenkin olla enemmän realismista kuin idealismista. Totuus on se, etteivät vanhojen jäsenvaltioiden taloudelliset saavutukset ja vaikuttamisasemat saa olla esteenä sille, että Eurooppa palaa takaisin normaalitilaan, jossa se ennen toista maailmansotaa ja kommunismin nousua oli. Tässä historiallisesti merkittävässä tilanteessa vanhojen jäsenvaltioiden ei pidä ajatella ainoastaan omia etujaan, vaan yhteistä etua – Euroopan etua. Uudet jäsenvaltiot haluavat samaa, mitä vanhatkin jäsenvaltiot integraatiosta tahtovat. Rahaa ja turvallisuutta on nyt jaettava niille, jotka aikanaan suurvaltapolitiikan jaloissa jäivät niistä paitsi. Vaikka EU:n perimmäisenä tarkoituksena onkin toimia Eurooppaa vahvistavana tekijänä globaalissa kilpailussa, on kuitenkin syytä muistaa taloudellisen integraation ohella myös turvallisuus ja Euroopan yhtenäisyys. Nyt laajentuva unioni on muuttumassa koko läntisen Euroopan kattavaksi järjestöksi, mikä ei voi olla pelkästään huono asia. Uhkakuvista huolimatta vanhat jäsenvaltiot hyötyvät aikanaan nyt laajentuvasta

unionista, kun uudet jäsenvaltiot tulevat unionin harmonisoidun lainsäädännön piiriin, mikä estää niitä kasvattamasta talouksiaan unionin sääntöjen vastaisesti sekä epäeettisin ja kestävän kehityksen vaarantavin tavoin.

Unionin laajentuminen tapahtuu ristiriitaisella hetkellä. Samalla, kun EU:n itälaajentuminen on totta, jäsenvaltiot kiistelevät unionin perustuslakisopimuksen sisällöstä korostaen kansallisia intressejään yleiseurooppalaiset tavoitteet unohtavalla tavalla. Asiantuntijat kirjoittavat unionin kriisistä, koska jäsenvaltioiden omat tavoitteet painavat vaakakupissa unionin tavoitteita enemmän. Se, mitä Eurooppa nykyisen kriisinsä selvittämiseen tarvitsee, on solidaarisuus. Pahimmat kauhukuvat unionin laajentumisesta tuskin toteutuvat. Siitä pitää huolen jäsenvaltioiden suunnittelemat protektionistiset lait, joita ollaan säätämässä muun muassa vapaan liikkumisen rajoittamiseksi. Vanhat jäsenmaat varautuvat, sillä ne pelkäävät hyvinvointinsa keskellä menettäneensä dynaamisuutensa ja sopeutumiskykynsä, jonka seurauksena ne häviävät kilpailun uusille jäsenmaille ja kilpaileville talousalueille. Miksi emme tästäkin huolimatta palauttaisi vanhaa mannertamme sellaiseksi kuin se oli silloin, kun kansat saivat vapaasti määrätä kohtalostaan, eli ennen Leniniä, Staliniä ja Hitleriä, jotka murhasivat aiheuttaen tuhoa ja mullistuksia aatteidensa palossa sen kummemmin ajattelematta eurooppalaisia ja heidän yhteistä hyvänsä? Toivottakaamme siis uudet jäsenvaltiot tervetulleiksi hyvinvoivaan Eurooppaan ja onnitelkaamme toisiamme normaalitilan palauttamisesta maanosaamme, joka on jo tarpeeksi kauan elänyt poikkeustilassa. Mikä voisikaan olla parempi ajankohta laajentumiselle kuin vappu, jota työn kunniaksi vietetään, sillä työllä syntyy myös yhteinen Eurooppamme.

Stringejä, hunajaa ja muutama vesiperä: Mr. Artikla kilpailu

Alun perin homman piti mennä niin, että tuomaristoakin läsnäolollaan häpäissyt päätoimittaja-setä olisi raportoinut ko. bakkanaaleista. Mutta kohtalolla oli paskaiset kyntensä pelissä, niin kuin elämässäni yleensäkin. Paikalla samaan aikaan ollut vanhempi herrashenkilö ilmaisi sähköpostitse halunsa kommentoida tapahtumaa(kin). Vanhempia ihmisiä kohtaan tuntemastani pieteettisyydestä suostuin toivomukseen. Ylenpalttisten lahjusten vaihtamana jätän tässä nyt mainitsematta, kenestä on kyse. Ajattelevainen lukija päätelköön itse.

”Doris, tuo Rovaniemen Gomorra, oli kuin täyteen ammuttu. Monia ruokottomuuksia todistaneet seinät ympäröivät rahvasta, joka tunki paikalle nähdäkseen mieslihaa. Istuin omien ajatusteni ja useiden tyhjien tuoppien ympäröimänä, enkä tiennyt täysin, mitä tuleman piti. Huomasin kuitenkin, että jotain oli tapahtumassa, kun tuo ainainen discojumputus taukosi kuin veitsen leikkaamana. Lavalla astui viehättävä, Suomen Idolsista ja Alkon kassalta tuttu Sanna Laukkanen.

- Onko teillä kivaa?

Tuhatpäinen yleisö mylvi vastauksen kuin yhdestä suusta. Se oli myöntävä.

- **ONKO TEILLÄ KIVAA!**

Yleisö velloi vastauksen kuin syksyinen Pohjanmeri: synkkänä ja arvaamattomana, kuin luonnonvoima. Minua pelotti. Olin nähnyt, mihin lihan himot saattoivat sokaisemansa ihmisen johtaa. Harhaan, pahasti harhaan, samaan suuntaan kuin miehuutensa ensiaskeleita ottavat epävarmat pojat, jotka juontaja juoksutti lavalle yksi kerrallaan. Ensin vuorossa näytti olevan jonkinsortin pukukierros, jonka lomassa pissalla täytettyä Fraalin maljaa tavoittelevilta nuorukaisilta udeltiin toinen toistaan eriskummallisempia asioita. Liekö kyseessä ollut tilastoharha vai hellikö elämä jälleen kerran lempeällä ironialla, kun jokainen miehimys ilmoitti sydämenasiakseen Tallinnan katukoirien auttamisen. Vielä tässä vaiheessa iltaa tilaisuus tuntui jopa hurtan huumorin sävyttämältä, lämminhenkiseltä visailulta.

Voi, miten vähän silloin tiesinkään. Pian, kuin tuomiopäivän marssin alkutahteina, soimaan pärähti illan henkisen isän, Frederikin, Miesstriippaaja-renkutus. Yllättävää kyllä, tämän jälkeen vuorossa oli strippausta. Muistan tuolloin haikailleeni, kuinka paljon mieluummin olisin katsonut kiikareilla aurinkoon. Striptease-esitykset eivät umpiheteroa miestä vakuuttaneet, lähinnä tunsin samanlaista myötähäpeän oloa kuin kymppiutisten loppukevennyksen alkaessa.

Yhtä huonoja vitsejä molemmat. Piristystä sodomian sävyttämään kisailuun toi muuan osallistuja, joka alkukantaisten vaistojensa ajamana tarttui juontajaa pakaroista –kyllä siinä yleisölle nauru maittoi, kun terhakka juontaja koitti vienosti hymyillen sinnitellä työmiehen ahneissa ja vikkelissä kourissa. Missä oli integriteettiperiaate, kun sitä tarvittiin; missä olivat perusoikeuksien emansipatoriset mahdollisuudet ja (-*herra paratkoon-*) portsari?

Tämän jälkeen juopuneille osallistujille lyötiin mikrofoni käteen. Tarkoituksena oli toisin sanoen laulaa jokin omaa sydäntä lähellä oleva kappale. Ja tulihan sieltä koko Radio Suomipöpin soittolista: top 10-listalta löytyi niin Elvistä, räppiä kuin synttäripiisikin.

Kilpalaulannan jälkeen oli hauismittauksen vuoro, tietenkin – testosteronin ja raajan hien tuoksu tuntui takapenkille asti. Mieleeni tuli yö, jolloin poikuuteni minulta

julmalla tavalla riistettiin. En tiedä, miksi. Keskitysleirin ruokavaliolla ravitut kilpailijat ojentelivat narujaan juontajalle, joka nauruaan pidätellen suoritti toimenpiteen. Jos luin vieressäni istuneen naisihmisen huulia oikein, niin ”*mulukunmittasta haukea, mulukunmittasta harria*”. Tästäkään ei lapsille jäänyt kertomista.

Seuraavasta lajista ilmeni syy siihen, miksi Suomi ei jalkapallon arvokisoissa menesty: liike kun lähtee lantiosta. Hitaansitkeät, mutta kankeat könsikkäät joutuivat pyörittämään pikkutyöltä nussittua hulahula-vannetta – paras suoritus taisi olla kaksi kierrosta. Jos Spede eläisi, hän kääntyisi haudassaan. Voe rähämä!!!

Kamalin oli sittenkin vielä edessä. Itsensä eteerisillä öljyillä voidelleet, vartalonsa balsamilla ja mirhalla kyllästäneet kilpailijat marssitettiin lavalle eläinteemastringeihin pukeutuneena. Tässä

vaiheessa kilpailijoiden tuli myös esittää juontajalle iskurepliikkejä... joiden taso oli kauniisti sanottuna vaihteleva.

Kaiken hauskan on joskus väijäämättä päätyttävä; ja mikä parasta, usein myös yhtäjaksoista sadetta seuraa aurinko. Niin tässäkin tapauksessa. Kilpailun päättyminen toi mieleeni äidin, joka minulle elämän lahjoitti. Eipä tainnut tuo jalo nainen tietää, mihin sitä poika vielä päätyisikään. Hyvä niin.”

- Niin, kilpailun voitti erehdyttävästi Ron Jeremyä muistuttava mieshenkilö, Olli Koski. Yleisön suosikki sekä lehdistön ihannepoika oli J-P Hippi, joka oli tasaisen vahva kaikilla osa-alueilla. Kisailusta paitsijääneitä lohdutettakoon sillä, että vastoin yleisön nimenomaisia pyyntöjä kilpailu järjestettäneen myös ensi vuonna.

Pääkaupunki vapisi

Outi Keso

Pykälä ry:n kv-viikko keräsi pohjoismaiset vieraat Helsinkiin 31.3.-4.4.2004. Muutama artistikin eksyi paikalle.

Suurin osa vieraista tupsahti paikalle heti **keskiviikkona**. Sää helli ja lunta oli huomattavasti vähemmän kuin täällä napapiirin tuntumassa. Raitista ilmaa välttääkseen koko joukkioimme änkesi itsensä kylään asianajotoimisto Hannes Snellmannille. Ohjelmassa oli esitelmän lisäksi ruokailua ja vapaata seurustelua, ja juomaakin riitti janoisten vieraiden juoda. Päivä jatkui bussimatkalla Kiljavalle, jossa oli tarkoitus viettää tulossa oleva yö mökkikeikan merkeissä. Ilta kului sitsaillen, ja monen iloisen juhlijän loppuillan kohtaloksi koitui tuttavuuden tekeminen nukkumatin kanssa...

Torstai aloitettiin paluumatkalle sivistyksen pariin, eli Kiljava muuttui taakse jääneeksi elämäksi. Linja-autossa on tunnelmaa! Luonnollinen jatkumo hilpeälle matkalle oli poikkeaminen publiin ennen siirtymistä

hämäriin sisätiloihin. Megazonessa säi räiskiä vastustajia niin paljon kuin sielu sieti, mutta tunnustaa täytyy, että tuli sitä muutama omakin lahdattua siinä sivussa... Keskustan Pizza-Rax ja erityisesti sen pallomeri sai seuraavaksi todistaa, että vielä se vanhakin nuortuu ja koukkuselkä suortuu. Ilmassa viuhuivat muutkin kuin lentävät lauseet!

Ilta ja alkuyö kuluikin sitten metrolla suhautellessa. Vuorossa oli nimittäin kisa nimeltä Hukkaputki! Yksinkertaisena ideana koko hommassa on ajaa metrolla kapakasta kapakkaan ja juoda kohtalaisen suuria määriä jotain muuta kuin maitoa... Voiton vei joku en tiedä kuka. (Miksiköhän?) Hukkaputken jatkoksi juomatottumuksiensa hallintaa sai harjoitella Ctrl:ssa; sitkeimmät jatkoivat aamun sarastamiseen asti kyltereiden luolassa Kertsillä.

Perjantai alkoi exculla asianajotoimisto Borenius & Kemppiselle, jonne toiset ehtivät, toiset eivät. Korkein oikeus oli vuorossa iltapäivällä. Iltaa aloiteltiinkin sitten jo Lauttasaaren puolella Wanhassa Herrassa, ja jatkettiin Pykälän tiloissa kv-sitsien voimalla. Sitsit keskeytettiin ennen jälkiruokaa, mutta se tuskin iloisia juhljoita suuremmin haittasi! Sauna oli pantu palamaan ja uimaankin pääsi. Aamu alkoi jälleen sarastaa siinä vaiheessa kun mittariautolla suhauteltiin läpi heräävän Helssingin.

Lauantaiaamu oli aikaa tälläytyä ykkösiin ja virittäytyä vuosijuhlatunnelmaan. Sen nostattaminen aloitettiin (virallisesti) Roschier Holmbergin toimistolla kv-vieraiden cockailtilaisuuden voimalla. Sitten kruisailtiinkin tilausmetrolla ees ja taas ja yritettiin olla läikyttämättä boolia rinnuksille. Metro torppasi itsensä ravintola Pörssin eteen. Vuosijuhlat sujuivat jouhevasti, ja yhtä jouhevasti sujui siirtyminen vaatteidenvaihdon kautta Lauttasaaren jatkoille. Sitkeä joukko jaksoi aamuun asti energiajuoman voimalla, ja tätä aktiivista menoa eivät sitten pöydät kestäneetkään... **Sunnuntain** perinteinen ohjelma, sillis, oli tänä vuonna Suomenlinnassa. Viihdykkeenä runsaan ruoan ja juoman lisäksi oli bändi, jonka jäsenet olivat pukeutuneet jotensakin teemalla ”poika nimeltä Päivi”..!

Kaikki hauska loppuu aikanaan, niin silliskin. Ne kv-vieraista, joilla vielä vetoa riitti, raahautuivat Vuosaaren jatkamaan Pykälän emerita int.sekin Kaisan luo. Ja totuushan onkin sitten se, että kyllä Vuosaaren aina pääsee – mutta Vuosaaresta voi olla vaikea päästä pois!

Ahoj Tshekinmaan Brnosta

Elina Tiainen & Jukka Vanto

Päätimme kokeilla muuntautumista vaihto-opiskelijapariskunnaksi kevätlukukaudeksi sinne missä mallasjuoma on vettä halvempaa ja missä voisi kokea todellista jääkiekon huumaa toivottavasti myös suomalaisena.

MAA

Tshekinmaan pinta-ala on noin neljä kertaa Suomen pinta-alaa pienempi, mutta ihmisiä tänne on ahtautunut noin kaksi kertaa enemmän kuin Suomeen. Maisema on todellista sisämaata silloin tällöin pilkahtavine jokivar-sineen. Meille täällä on siis aivan liian vähän järvi- ja merimaisemaa.

Alueen historia on uskomattoman kauaksi ulottuva ja todella vaiherikas useine käännteineen. Sekä Tshekinmaan että Brnon kaupungin sijainti on paikallisten sanoja lainaten ”in the heart of Europe”. Tosin Slovakiasta kotoisin olevan tutorimme mukaan Euroopan maantieteellinen keskipiste on Slovakiassa. Näin ollen kulkuyhteydet eri maihin Euroopassa ovat erinomaisen hyvät. Paikallinen valuutta on korona ja hintataso on yleensä opiskelijaystävällinen.

KAUPUNKI

Brnon kaupunki on Tshekinmaan toiseksi suurin kaupunki heti Prahan jälkeen. Aukkaita täällä on noin 400 000, ja kaupunki on mm. koko maan oikeudellinen keskus. Tshekinmaan korkein oikeus, perustuslakituomioistuim, korkein hallinto-oikeus, valtakunnansyyttäjänvirasto ja oikeusasiamiehen

toimisto ovat täällä. Brno on perustettu 800-luvulla ja siitä tuli vapaakaupunki vuonna 1278. Brnon vanha arkkitehtuuri (ei juurikaan tuhoja sodissa), ilmava kaupunkikuva ja aito elämänmeno ovat kiehtovia.

TSHEKKILÄISET

Tshekinmaan kulttuuri on kokonaisuudessaan monien kulttuurien värittämää, mutta nykyisin varsin homogeenistä. Maan ensimmäiset asukkaat olivat kelttejä 300-luvulla, ja 500-luvulla slaavilaiset kansat saapuivat nykyisen Tshekinmaan alueelle. Historiallisten käänteiden takia esimerkiksi flaamit, italialaiset, saksalaiset ja juutalaiset ovat vaikuttaneet tshekkiläiseen kulttuuriin. Tshekkoslovakian kommunistisesta menneisyydestä osataan jo heittää huulta esimerkiksi puhuttaessa kertakäyttöisistä muovilusikoista, jotka liukenivat teen joukkoon.

Tshekkiläisten kielitaito vaihtelee pääosin iästä riippuen. Nuoret opiskelijat osaavat englantia, kun taas vanhemmat ihmiset voivat taitaa saksaa tai venäjää. Kokonaisuudessaan tshekkiläisten vieraiden kielten kielitaito on todella huono.

Toisinaan esimerkiksi kioskeissa keskustelun aloittaminen englanniksi aiheuttaa myyjissä järkytystä, jolloin he alkavat puhua enemmän ja enemmän tshekkiä korottaen samalla ääntänsä uskoen ilmeisesti viestin menevän perille paremmin. Asiakas ei aina ole kuningas, vaan joskus myös työrauhan häiritsijä.

Tshekit ovat ylpeitä erityisesti panimoistaan, elokuvistaan, jääkiekostaan ja Skodistaan. Suomalaisiin suhtaudutaan hyvin positiivisesti, vaikka erityisesti Brnossa muistellaankin Ruotsi-Suomen joukkojen sotimista Brnossa 30-vuotisen sodan aikana. Hakkapeliittojen muisto ei siis ole unohtunut.

VAIHTO-OPISKELU

Korkeakoulutuksella on pitkät perinteet Tshekinmaassa. Vuonna 1348 perustettu Prahassa sijaitseva Charlesin yliopisto oli ensimmäinen yliopisto Keski-Euroopassa. Brnon Masarykin yliopisto on vuodelta 1919. Opiskelijoita Masarykin yliopistossa on yli 26.000, joten ihan jokaiseen opiskelijaan ei kevään aikana ehdi tutustua.

Masarykin yliopiston oikeustieteellisessä tiedekunnassa on keski-eurooppalaiseen tasoon nähden tarjolla suhteellisen paljon englanninkielisiä kursseja. Miinuksena on mainittava se seikka, että englanninkielisillä kursseilla on vain muita vaihto-opiskelijoita ilman paikallisia opiskelijoita, yhtä kurssia lukuun ottamatta. Englanninkieliset luennot pidetään näin ollen yleensä professorin työhuoneessa 2-4 vaihto-opiskelijan vastaillessa

professorin kysymyksiin. Monien kurssien päätteeksi tehdään laaja ”semester paper” ja osallistutaan suulliseen tai kirjalliseen kuulusteluun. Ellei tenttikirjojen puuttumista oteta huomioon, on työmäärä melkoinen.

Opiskelu on täällä kovin erilaista, ja siksi onkin tullut ikävä Lapin yliopiston laatuyksikköön nauttimaan laadukkaasta, ystävällisestä ja opiskelijan kannalta ajatellen suhteellisen selkeästä ja oikeudenmukaisesta toiminnasta. Joidenkin (siis ei todellakaan kaikkien) tshekkiläisten opettajien tai professoreiden tapa ilmaista suoraan opiskelijoille suivaantumisensa, turhautuneisuutensa tai ihan vaan omien toimiensa takia hankalaan tilanteeseen joutuminen, on todella lapsellista ja valitettavaa.

Vaihto-opiskelijoille räätälöidyissä kurseissa yhdistyvät monet meille osittain vieraat seikat mm. epäselvä aikataulu, pakollinen läsnäolo, laajat kotitehtävät jokaisen tunnin jälkeen ja ”silmienlepuuttamismahdollisuuden” puuttuminen.

Oikeustieteellisten kurssien lisäksi on myös mahdollista opiskella esimerkiksi eri kieliä tai vaikkapa tshekkiläistä elokuvaa. Eurooppalaiseen opintopistejärjestelmään on jo kokonaisuudessaan täällä siirrytty.

VAPAA-AIKA

Opiskelija-asunnot ovat suurin piirtein sen tasoisia kuin osasimme odottaakin. Soluasuminen tarkoittaa täällä sitä, että nukutaan alle kahden metrin päässä kämppäkaverin sängystä. Seinien äänieristys ei ole paras mahdollinen, ja olemmekin saaneet nauttia mm. puolalaisen hanurinsoittajan taidoista koko kevään ajan.

Kahdella keittolevyllämme valmistuvat maistuvimmat gourmet-ateriamme. Vuokrien hinnoittelussa suhtaudutaan varsin mielenkiintoisella tavalla ulkomaalaisein Erasmus-vaihto-opiskelijoihin.

Vaihto-opiskelijat joutuvat maksamaan kaksinkertaista vuokraa tshekkiläisiin verrattuna (mikä ei mielestämme ole Erasmus-ohjelman sääntöjen mukaista). Tätä menettelyä perustellaan sillä, että valtio maksaa yliopistolle (eli tshekkiläisille opiskelijoille) opiskelija-asuntojen ylläpidosta puolet. Tämä ei kuitenkaan ole kovin uskottava selitys, sillä muut ulkomaalaiset vaihto-opiskelijat, esimerkiksi

Puolalaiset, eivät joudu maksamaan korkeampaa vuokraa. Paikallista opiskelija-asuntopolitiikkaa ei näin ollen voi syyttää ainakaan huumorintajun puutteesta. Ei niin paljon pahaa, ettei jotain hyvääkin. Vaihto-opiskelijoiden lähes joka iltaiset ”käytäväbileet” opiskelija-asuntolassa ovat suoraan ovemente takana, joten maineikasta tshekkiläistä olutta ei todellakaan tarvitse nauttia yksinäisyydessä. Pubin tai diskon löytäminen Brnosta ei ole ongelma.

Opiskelijaruokaloiden arvoitukselliset ateriat ovat jääneet osaltamme vähemmälle, koska monista ravintoloista saa lounaan alkukeittoineen jopa alle kahdella eurolla ja hintaero opiskelijaravintolan lounaaseen on miltei olematon.

Melkeinpä parasta antia tämän vaihto-opiskelupaikan valitsemisesta ovat: todella vireä ympäriviikkoinen kansainvälisille opiskelijoille järjestettävä vaihteleva ohjelma, useat järjestetyt reissut ja vierailut lähelle ja kauas (siis muihin maihin), hyvät mahdollisuudet oman vapaa-ajan ohjelman järjestämiseen ja omille reissuille lähtemiseen hyvien ja edullisten kulkuyhteyksien vuoksi.

Skotlanti – romaanis-germaaninen oikeus vai common law?

Heidi Alaviitala & Tero Kankaanpää

Lukukausi Dundeessa on vierähtänyt yli puolenvälin. Kuukaudet ovat menneet nopeasti ja tulevat koeviikot alkavat lähestyä uhkaavasti. Opiskelu täällä on lähempänä Suomen lukiota kuin yliopistoa. Opiskelijat valitsevat lukukausittain viisi opiskeltavaa kurssia. Pakollisen Business Law:n lisäksi opiskelemme eurooppaoikeutta, EU:n kilpailuoikeutta sekä paikallista yhtiö- ja perheoikeutta.

Viikkolukujärjestys muodostuu näiden viiden kurssin kaksituntisista luennoista sekä joka toinen viikko pidettävistä tutorial-tunneista. Luennoille osallistuu keskimäärin alle 30 opiskelijaa ja niinpä opettaja saattaa kehottaa muodostamaan pöydistä ”hevosenkengän” tai pitää luennon pubissa. Lisäksi jokaiseen opiskelemaamme kurssiin sisältyy noin 2000 sanan essee tarkkaan rajatusta aiheesta. Kurssin materiaali koostuu pääasiassa opettajan jakamista artikkeleista ja tapauksista, joiden lisäksi opettaja suosittelee luettavaksi yleensä yhtä kirjaa. Kaiken kaikkiaan tenttiin luettava materiaali jää huomattavasti vähäisemmäksi kuin meillä Suomessa.

Skotlannin oikeusjärjestelmä on mielenkiintoinen sekoitus vanhaa romaanis-germaanista oikeutta sekä Englannin common law:ta.

Nykyisin uudella Skotlannin parlamentilla on merkittävää itsenäistä lainsäädäntövaltaa. Rikosasioissa korkeimpana valitusasteena toimii Skotlannin oma ”The High Court of Justiciary”, kun taas riita-asioissa ylintä tuomiovaltaa käyttää edelleen Iso-Britannian House of Lords. Lisäksi juridinen sanasto eroaa keskeisiltä osiltaan Englannin sanastosta. Case-law on edelleen keskeisellä sijalla, eikä voimassaolevaa lainsäädäntöä löydy yhdestä tai kahdesta kirjasta, toisin kuin Suomessa. Toisinaan olemme joutuneet kahlaamaan useiden pölyisten kirjojen läpi selvittääksemme voimassaolevan lain.

Mielenkiintoisimpia ja erilaisimpia ominaisuuksia olemme löytäneet mm. perheoikeudesta, jossa common law avioliitto voi syntyä pelkän yhdessä asumisen myötä, mikäli esimerkiksi naapurit ja työtoverit pitävät henkilöitä aviopuolisoina. Tätä kautta puoliso voi saada perintöoikeuden tai joutua elatusvelvolliseksi.

Dundeessa on kaksi yliopistoa, joista opiskelemme pienemmässä, eli University of Abertay Dundeessa. Siellä lakiovetus toimii Business Schoolin alaisuudessa ja lakiovetajia on vain seitsemän. Lakivaihtareita on tänä keväänä lisäksi seitsemän, joista kolme on Ruotsista ja neljä Ranskasta. Pääasiassa olemme viettäneet aikaamme ruotsalaisten seurassa. Eikä vähiten sen vuoksi, että ruotsalaisten tapa juhlia muistuttaa tunnetusti omaamme.

Dundee on 150 000 asukkaan rannikkokaupunki, jonka katukuvasta erottuvat vanhat rakennukset ja useat pubit. Ei ole ollenkaan epätavallista, että paikalliset menevät publiin työpäivän päätteeksi. Dundee sijaitsee reilun tunnin ajomatkan päässä Skotlannin suurimmista kaupungeista: Glasgowsta, Edinburghista ja Aberdeenista. Aivan Dundeen läheisyydestä löytyy myös historiastaan ja golfista tunnettu St. Andrews. Skotlannin sää ei ole osoittautunut mainettaan pahemmaksi, itse asiassa sadepäiviä ei ole kertynyt montakaan. Tosin sään ennalta-arvaamattomuus on päässyt muutaman kerran yllättämään.

Suomi- ja Lappi-tietoutta olemme pyrkineet viemään opiskelijoiden keskuuteen. Eniten ihmetystä on herättänyt se, että Suomi on EU:ssa ja että Lappi ei ole itsenäinen valtio. Väärinkäsityksiä jää varmasti vielä kevään jälkeenkkin, joten tervemenoa niitä oikaisemaan! Vaihtopaikkana Dundee on harkitsemisen arvoinen.

11th WILLEM C. VIS International Commercial Arbitration Moot Court Competition

Eija Warma

Lapin Yliopiston oikeustieteiden tiedekunnan joukkue osallistui jo 11. kerran järjestettävään kansainvälisen kaupan oikeustapauskilpailuun Wienissä, Itävallassa. Oikeustapauskilpailujen suosio tuntuu kasvavan myös täällä Skandinaviassa, sillä tänä vuonna kaikki Suomen kolme tiedekuntaa olivat edustettuina. Oikeustapauskilpailut eivät ole saavuttaneet Suomessa samanlaista suosiota ja asemaa, kuin pohjois-Amerikassa sekä keski-Euroopassa. Siellä kilpailujoukkueeseen valinta on kunniatehtävä ja kilpailu on kova edustuspaikoista. Myös työnantajat arvostavat suuresti kilpailumeriittejä, ainakin USAssa.

Joukkueemme työskentely alkoi jo viime syksynä, jolloin kilpailutapaus julkaistiin lokakuun alkussa. Prof. Nysten-Haarala järjesti lokakuussa International Business

Contracts -kurssin, jolla joukkueemme jäsenet tutustuivat tapaukseen pienryhmissä, joihin kuului sekä vaihto-opiskelijoita että omia opiskelijoitamme, jotka eivät kuitenkaan osallistuneet itse kilpailuun. Kurssi saatiin päätökseen lokakuun lopussa, jolloin joukkue alkoi työskentelemään tiiviisti tapauksen parissa tehden ensimmäistä kirjallista memoa. Jaoimme ryhmämme kahtia -Maria, Riikka, Mia ja Marja työskentelivät materiaalsen ongelman parissa, johon sovellettiin kansainvälistä kauppalakia, CISGiä ja Eija, Miikka sekä Tuomo pohtivat tapauksen prosessuaalisia ongelmia, joihin sovellettiin tänä vuonna Singaporen arbitraatio sääntöjä. Näillä ryhmillä laadimme joulukuun puoleen väliin mennessä kantajan memon ja lähetimme

sen Wieniin. Ennen joulua saimme sitten paluupostissa Northwestern Universityn (Chicago) memon, johon tehtävänämme oli laatia vastaajan memo helmikuun alkuun mennessä.

Kirjallisen osuuden jälkeen lähdimme joukkueen kanssa Helsinkiin tapaamaan pääsponsorimme asianajotoimisto Borenius & Kemppisen väkeä sekä Helsingin joukkuetta. Samalla alumniyhdistyksemme ICAMA ry järjesti meille suullisten harjoitusten avauksen, jossa he kertoivat kokemuksiansa kilpailusta ja opastivat meitä suullisten harjoitusten alkuun. Viikonloppu oli kaikin puolin antoisa ja palasimmekin tyytyväisinä Rovaniemelle aloittamaan harjoitteluamme.

Suullisia harjoituksia joukkueellamme oli useampia kertoja viikossa ja harjoitus arbitraattorimme laittoivat meidät koville tiukilla kysymyksillään. Suurkiitos sekä tiedekunnan että kielikeskuksen väelle ajastanne ja kommentteistanne. Maaliskuun puolessa välissä ELSA järjesti arbitraatio seminaarin, jonka päätteeksi järjestimme harjoitusosoikeudenkäynnin opiskelijoille ja tarjosimme samalla mahdollisuuden tulla seuraamaan työmme tulosta.

Tämän jälkeen alkoikin matkamme kohti Wieniä... ensin menimme Pietariin viikonlopuksi, jossa harjoittelimme Kööpenhaminan, Uppsalan, Moskovan sekä Pietarin joukkueiden kanssa. Sieltä suuntasimme Helsinkiin, jossa Borenius & Kemppinen järjesti joukkueellemme harjoitusosoikeudenkäynnin sekä trenasimme vielä Helsingin ja Turun joukkueiden kanssa juuri ennen lähtöä. Täytyy sanoa, että harjoituksista oli meille paljon hyötyä ja niistä oli apua itse kilpailusuorituksiin Wienissä.

Wieniin päästyämme, meillä oli pari päivää aikaa tutustua kaupunkiin ennen tositoimien alkamista. Kilpailuun osallistui yli 140 joukkuetta ja kaikki maanosat olivat edustettuina. Ensimmäisellä kierroksella jokaisella joukkueella oli neljä istuntoa, joiden perusteella 32 parasta pääsivät toiselle kierrokselle jatkoon. Valitettavasti tänä vuonna emme olleet onnellisten valittujen joukossa, mutta kaikenkaikkiaan olimme tyytyväisiä kokonaissuoritukseen ja kilpailusta jäi hyvä mieli. Tässä vaiheessa emme ole saaneet vielä tietoomme lopullista sijoitustamme, joten saa nähdä päihitettiinkö viime vuoden joukkue.

Jälkiviisaana ja jo vanhempana opiskelijana voin lämpimästi suositella kokemusta kaikille kansainvälisistä ympyröistä ja kontakteista kiinnostuneille. Itse kilpailuun valmistautuminen vie jonkin verran aikaa, mutta koko tämän vuoden joukkue on samalla pystynyt etenemään opinnoissa sekä viettämään normaalia, rentoa elämää.... joten siis ylivoimainen työtaakka ei missään nimessä ole. Toivon mukaan kilpailuun saadaan ensi vuonna joukkue, joka veisi Lapin joukkueen ensimmäisen kerran toiselle kierrokselle.

Haluan lausua myös joukkueen puolesta lämpimät kiitokset koko tiedekunnalle, joka on tukenut meitä monin tavoin kohti onnistunutta suoritusta ja erityisesti Prof. Nysten-Haaralaa, joka on valmentanut joukkuetta tänä vuonna.

Willem C. Vis team -2004 antaa mielellään lisätietoja aiheesta ja seurata ilmoittelua ensi vuoden joukkueen hakuprosessista. Käy myös katsomassa nettisivumme www.visteam.net

Lappilaisesta kulttuurista ja Artiklan historiikista

Livari Järvinen

Minusta lappilaiset ovat kummallisia. Olen kohta kolme vuotta ihmetellyt täkäläistä elämänmenoa ja yhä edelleen lähes päivittäin törmään mitä erikoisimpiin ilmiöihin.

Otetaan esimerkkejä. Viime vuonna eduskuntavaaleissa yksi ehdokas meni läpi sloganilla "Vain yksi asia - Lapin pelastaminen". Missä muualla ehdokas olisi vastaavalla lauseella mennyt läpi? Tuskin missään. Miltä olisikaan näyttänyt iskulause "Vain yksi asia - Keski-Pohjanmaan pelastaminen"? En olisi ensimmäisenä äänestänyt.

Tämä mentaliteettiin, että Lapissa todellakin olisi jotain vakavasti hätänä, törmäsin jo lukioaikana. Meillä oli historian lehtorin sijaisena vastavalmistunut lappilaislähtöinen nuorehko naishenkilö. Hän opetti meille, että Venäjän vallan aikaisina sortokausina (1900-luvun taitteessa) Suomen tilanne osana Venäjää oli hyvin samanlainen kuin Lapin tilanne nykyään osana Suomea.

Mikä Lapissa sitten on hätänä? On oma yliopisto, monta muuta oppilaitosta, vahva matkailuelinkeino, suhteellisen siedettävä väestökehitys. Lisäksi Lappi ei valtion taholta ole huonommassa asemassa kuin muutkaan maakunnat, pikemminkin päinvastoin. Ei pitäisi olla valittamista.

En siis käsitä, mikä välitön tai edes välillinen uhka Lappiin oikein kohdistuu. Tulevaisuus näyttää valoisammalta kuin aikoihin. Aluepolitiikka tuntuu taas olevan ajan muotisana, eikä Rovaniemikään ole jäänyt tästä osattomaksi. Mainitsen tässä yhteydessä esimerkkinä paljon puhutun Tietohallintoviraston.

Lappilaiset ovat pääsääntöisesti sängen leppoisaa väkeä. Itselleni teki tapoihin sopeutumisen helpoksi se, että lappilaisten käyttämä murre muistuttaa hyvin pitkälle ns. Karjalan murretta, joten usean kesän Kymenlaaksossa viettäenä kieli taipui alusta asti hyvin.

Lisäksi asia, joka on täällä erittäin yleistä on se, että ventovieraatkin tervehtivät kaupungilla. Tämä on kuitenkin pelkästään positiivinen piirre. Kaamoksesta puhuttiin paljon kun aloittelin opiskelua täällä, mutta se ei loppuviimein ole juuri kummoisempi kuin Keski-Suomessakaan, hiukan pidempikestoinen vain. Ilmaston puolesta pääsee joka kevät yllättämään ainoastaan se, että toukokuussa öisin on niin valoisaa, että on suorastaan sääli jos yön joutuu käyttämään nukkumiseen.

Rovaniemi on opiskelupaikkana siitä mainio, että erilaisia houkutusksia eksyä ns. sivuraiteelle opinnoissa ei juurikaan ole. Monien mielestä tämä tosin on negatiivinen asia. Mielipide riippuu paljon siitä katsantokannasta, jolla opiskeluun ylipäänsä

suhtautuu. Mahdollisuudet, ja puitteetkin tehokkaaseen opiskeluun ovat olemassa, on itsestä kiinni miten niitä hyödyntää.

Ja tämän loogisen johdannon myötä itse asiaan...

Artikla ry:n juhlavuosi

Kuuluissa ainejärjestömme täyttää todellakin kuluvana vuonna, tarkemmin sanottuna lokakuussa 25 vuotta. Tapahtumaa on päätetty juhlistaa toimittamalla historiikki Artiklan ensimmäisestä neljännesvuosisadasta.

Päätoimittajan virkaa hoitaa allekirjoittanut. Kirjasta on tarkoitus tehdä noin satasivuinen, kuvitettu ja kattava katsaus Artiklan tähänastisiin vaiheisiin. Artiklalta on ilmestynyt aiemmin kolme (1989, 1994 ja 1999) niin kutsuttua juhlakirjaa, joissa on pääasiassa ollut Professorien kirjoituksia eri oikeuden aloista. Aikataulu on sellainen, että kirjan pitäisi periaatteessa olla valmis ja painettu vuosijuhlaan mennessä.

Nyt lähtökohtana on alusta asti se, että luodaan täysverinen historiikki, jossa todellakin on myös muuta Artiklaan liittyvää kuin kansi. Työnimenä olen käyttänyt lausetta "Eksoottisista esileikeistä varteen otettavaksi ainejärjestöksi". Tuolle nimelle olisi painavia perusteita Artiklan historian pohjalta. Historiikista voi sitten aikanaan lukea asiasta tarkemmin. Nimikysymys ei kuitenkaan ole vielä mitenkään ajankohtainen, tosin hyviä ehdotuksia otetaan vastaan.

On selvää, että jos halutaan historiikista mahdollisimman hyvä, tarvitaan jäsenistön syvien rivien tukea. Näin ollen esitänkin pyynnön, että jokainen joka tietää jonkin enemmän tai vähemmän Artiklaan liittyvän tapahtuman, sattumuksen, biletyksen jne. informoisi allekirjoittanutta asiasta esim. sähköpostitse. Koska kyse on opiskelijoiden yhdistyksestä, on tärkeää, että myös kirjan sisältö on opiskelijaläheistä. Samoin kaikki vähänkään aiheeseen liittyvä valokuvamateriaali on enemmän kuin tervetullutta. Kuvat saa luonnollisesti takaisin, ellei lemmikkivompattini satu olemaan asiata toista mieltä.

Yhteydenotot kirjaa koskien voi tehdä puhelimitse tai sähköpostitse ja tietysti myös ihan livenä yliopistolla tahi somewhere else.

ijarvine@ulapland.fi, puh. 040 7489 464

Kirjoittaja on kolmannen vuosikurssin opiskelija, joka saattaa omata tiettyjä yhteyksiä myös Haminan Pitkähiekoille.

Kulttuurivaliokunnan terveisiä

“Kevät tuli, lumi sulii, puro sanoo puli puli..”

Lukuvuosi alkaa olla loppuillaan ja se tarkoittaa, että myös bileiden osalta vedellään viimeisiä henkosia tämän kevään osalta.

Lanseerasimme uuden illanviettotavan maaliskuun puolivälissä; Trivial Pursuit Cup:n. Idean tähän leikkimieliseen (?) ja suuren suosion saaneeseen tapahtumaan antoi tänne Rovaniemelle kirjaimellisesti eksynyt sisarainjärjestömme Lex:n klubivastaava Teemu. Skaba järjestettiin Toipparilla ja kisailemassa oli kymmenkunta joukkuetta. Mukaan oli uskaltanut myös pari ei-oikkaria. Huomasimme, että tämän tyylliselle tapahtumalle on kysyntää, joten aiomme järjestää tämän kaltaisia kisailuja myös tulevaisuudessa.

24.3 oli vuorossa Mr.Artikla. Perinteiseen tapaan se järjestettiin Doriksessa. Paikalla oli ihan mukavasti ihmisiä, mutta selkeästikään tämä kisailu ei kiinnosta jäsenistöä enää entiseen malliin. Kehittämisen varaa siis riittää tämän osalta..

Sitsit ovat aina olleet erittäin suosittuja ja niin myös nämä fuksisitsit, jotka järjestettiin fuksikapteenien toimesta 31.03. Kerrassaan onnistuneet pippalot!

Ennen kesälaitumille lähtöä olemme suunnitelleet vielä yhteistä hohtokeilailuiltaa Ounasvaaralla 05.05. Perinteiseen tapaan kevätlukukauden päättää grillibileet toukokuun puolivälin paikkeilla!

Glada Vappen!

Kulttuurivastaavanne Anu

Tomikin tuhisee: HEI!

Talousvaliokunnan alaiset tehtävät ovat pitäneet koko hallitusta kiireisenä koko kevään ajan. Maaliskuinen Poronkusema onnistui kaikin puolin hyvin. Osallistujia oli mukavasti ja säätkin suosivat juhlakansaa, joista kauimmat olivat tulleet varta vasten eksoottiseen opiskelijatapahtumaan Saksasta asti. Poronkusema onnistui myös taloudellisesti hyvin: kulut saatiin katettua täysin sponsorituloilla ja voittoakin tuli mukavasti. Suurimmat kiitokset menestyksestä kuuluu tietysti Pääporolle ja toimikunnalle.

Maalis- huhtikuun aika on ollut kiireellistä myös valmennuskurssien osalta. Osanottajamäärät näyttävät nousevan hyviin lukemiin, joten odotettavissa on hyvä taloudellinen tulos. Hyvää tulosta on tietysti edesauttanut tämän vuoden ponnistelut kurssien hyväksi, mutta unohtaa ei saa myöskään aikaisempien vuosien hyvin onnistuneita kursseja, joiden ansiosta ”puskaradio” on levittänyt positiivista kuvaa Artiklan valmennuksen tasosta.

Talousvaliokunnan alaan kuuluvat osittain myös kiinteistöasiat. Uutta toimitilaa on aktiivisesti etsitty useita vuosia ja nyt näyttäisi pilkistävän valoa tunnelin päästä. Olemme etsineet edustavia tiloja, jotka sijaitisivat keskustassa tai Rantavitikan alueella. Nyt yksi saunallinen ja edustava kiinteistö on löytynyt. Digestan ilmestymisen aikoihin saattaa tapahtua jotain tällä saralla, jos kaikki palaset loksahtavat kohdalleen.

Pienempinä, mutta ei vähäisinä asioina olen selvitelty kopiokoneiden vaihtomahdollisuutta, sekä uuden, sähköisen pankkikortti ”höylän” hankkimista. Toinen kopiokonehan on leasing sopimuksella hankittu, ja sen vaihtomahdollisuutta uudempaan, toimintavarmempaan koneeseen selvitetään yhdessä leasing- yrityksen kanssa. Toivottavasti asia saadaan ratkaistua jäsenistöä hyödyttävällä tavalla syksyyn mennessä. Syksyllä toimistoon hankitaan ainakin näillä näkymin myös uusi ”höylä”, joten pankkikortinkäyttö helpottuu.

Mukavia keväänjatkoja

Tomi Kemppainen
040 706 95 11
vpj@artikla.com

OUTOJA SEKSILAKEJA MAAILMALTA

(Tämä(kään) ei valitettavasti olevitsi):

1. **Libanonissa** miehet saavat vapaasti harrastaa seksiä eläinten kanssa, mutta eläinten on oltava naaraita. Seksuaalisesta kanssakäymisestä urospuolisen eläimen kanssa on rangaistuksena kuolema. (Mikä logiikka???)
2. **Bahrainissa** mieslääkäri saa tutkia laillisesti naisen sukupuolielimiä, muttei saa katsoa niihin suoraan tutkimuksen aikana. Hän saa vain nähdä niiden heijastuksen peilistä.
3. **Muslimit** eivät saa katsoa ruumiin sukuelimiä. Tämä koskee myös hautausurakoitsijoita: Sukupuolielimet on peitettävä kivellä tai puunkappaleella koko ajan. (Siis kivellä?!)
4. **Indonesiassa** rangaistuksena masturboinnista on mestaus. (Rankkaa!)
5. **Guamissa** on miehiä, joiden kokopäivätyönä on maata nuorten neitsyiden kanssa, jotka maksavat heille palveluksesta harrastaa kanssaan seksiä ensimmäistä kertaa... Syy: Guamin lain mukaan neitsyet eivät saa mennä naimisiin. (Hetkinen, mietitäänkö nyt... Onko koko maailmassa MITÄÄN työtä, joka olisi edes LÄHELLÄ tätä...?)
6. **Hong Kongissa** petetty vaimo saa tappaa laillisesti petollisen miehensä, mutta saa tehdä sen vain paljain käsin. Miehen rakastajatar, sitä vastoin, saadaan tappaa millä tavoin vain. (Ah, oikeutta!)
7. Paljasrintaiset myyjättäret ovat laillisia **Liverpoolissa**, Englannissa, mutta vain trooppisia kaloja myyvissä kaupoissa. (Niinpä tietysti!)
8. **Calissa**, Kolumbiassa nainen saa harrastaa seksiä vain aviomiehensä kanssa. Kun tämä tapahtuu ensi kertaa, naisen äidin on oltava mukana makuuhuoneessa todistamassa aktia. (Tämä kyllä lisää suorituspainetta jos mikä...!)
9. **Santa Cruzissa**, Boliviassa, on laitonta miehen harrastaa seksiä samaan aikaan naisen ja tämän tyttären kanssa. (Siis: oliko tämä heille kyllin iso pulma, jotta sitä varten piti säätää oikein laki?)
10. **Marylandissa**, USA:ssa on laitonta myydä kondomeja automaatista yhtä poikkeusta lukuunottamatta: Ehkäisyvälineitä voidaan myydä automaatista vain "paikoilla, joissa alkoholituotteita myydään käytettäväksi myyntialueella" (Onpa tuo hieno maa. Ei tosin Guamin veroinen kuitenkaan...).

Linja-autossa on tunnelmaa...

Jo bussin pysäyttäminen on oma taiteenlajinsa. Näytänkö pysähtymismerkin liian aikaisin, vai liian myöhään. Miten pysäytän juuri oikean bussin, kun ne ajavat yhtenä pitkänä letkana. Yleisimmässä tapauksessa oma bussi ryhmittyy vasemmalle kaistalle muiden taakse, jolloin pitäisi vähintään ampua hätäraketteja saadakseen katsekontakti kuskiin. Jos muita busseja ei ole häiritsemässä, niin kuskit katselevat järjestäen vasemmalle ja saat seistä lapio suorana punalippua heilutellen, kunnes kuski viimetingassa vastentahtoisesti väläyttää vilkkua ja koukkaa pysäkillä. Ovi ei varmasti koskaan osu kohdalle. Jos seisot paikallasi, kuski tulkitsee, ette ole tulossa kyytiin, ja heittää kostoksi kurat kengillesi. Jos liikut oikealle, niin kuski painaa kovemmin jarrua, ja jos liikut vasemmalle, niin hän vastaavasti höllää sitä. Tarkoitus lienee saada ovi vähintään kymmenen metrin päähän paikasta jossa seisot.

Millaisen lipun pyydän kuskilta. Jos sanon keskustaan, niin loppumatkan ajan koko bussi nauraa sinulle takapenkkiä myöten. Jos sanon kertamaksu, niin kuskihan pääsee perseilemään: lasten vai aikuisten, ja tietysti maksajan iästä riippumatta. Sitten on vielä seutulippuja ja muita hässäköitä, mutta kuskilta ei apua heru, hän on kiinnostuneempi vasemmasta sivupeulistä kuin sinusta. Maksu pitäisi suorittaa tasarahalla. Kokeile maksaa kaksikymppisellä kertamaksu ja kuski kaivaa sinulle ämpärillisen vaihtorahaa takaisin aloittaen viidestä sentistä. Laitanko rahat tiskille, vai lyökö ne suoraan kuskille kouraan. Teit niin tai näin, kuski murahtaa ja latelee henkilökohtaisuuksia minkä kerkiää. Kun laitoin viiden euron setelin tiskille, kuskin tehtävänä on murahtaa: Suorista se! Missä vi[SENSUROITU!]ussa lukee, että rahat silitettynä, kiitos, anteeksi herra kuljettaja, mutta nyt ei vaan tullut mankelia mukaan. Ei ihme, että joku leimaa lippunsa sijasta Herra Asiakaspalvelua nyrkkiraudalla lörttöön.

Pidä kiinni! Kuskeilla on kiihdytysajajan refleksit yhdistettynä keilaajan pelisilmään. Pitää saada mahdollisimman monta näyttävää kaatoa. Bussin nytkähtäessä liikkeelle alkaa hupaisa ihmisflipperi. Yrität epätoivoisesti poukkoilla kohti takaosaa huomataksesi, että vain käytävänpuoleisilla penkeillä istutaan, tai niilläpä matkustaakin ostoskassi tai koulureppu. Kun ystävällisesti pyydät saada istahtaa vapaalle paikalle, niin matkustaja nousee hitaasti kuin sairas lehmä suosta, mittailen sinua katseellaan, ikään kuin arvioiden sinun hygieniatasosi luokitusta tai veroäyryjäsi. Jos bussi on tyhjä, niin sinusta tulee automaattisesti spurgumagneetti. Bussikuskeilla on laskelmoidun pirullisen taitava kyky haalia kyytiin kaikki lähiympäristön haisevimmat spurgut mitä ikinä seutu päällään kantanut, ja he kaikki haluavat tulla laulamaan juuri sinulle. Eikä auta mikään, spurgun on pakko liimautua kainaloosi kuin kuumemittari. Jos olet hiljaa, olet paska jätkä, jos avaat suusi hän on jalomielisesti valmis oksentamaan siihen. Jos hermostut, niin pahimmassa tapauksessa kuski on valmis heittämään sinut pihalle.

Linja-autossa on tunnelmaa, ja sen voi aistia esimerkiksi nenällä. Krimi-turkkeihin puेतut muumiot miehittävät bussin etuosan, ja he yrittävät peitellä toivottomasti falskaavista kroonikkovaipeista leviävää eteristä tuoksuaan kaatamalla vähintään pullollisen myskää päällensä. Takapenkillä matkustavalle astmaatikolle tämä on ilahduttavaa kuin sinappikaasua, ja hän joutuukin pumppaamaan inhalaattoriaan kuin olisi täyttämässä uimapatjaa. Tunnelmaa ei paranna sekään, että aamukahvigallonan räakkäämä elimistö saa matkustajat moukaroimaan kuutiomäärin karmeita mädäntyneitä leguaaneja syöneeltä mädäntyneeltä leguaanilta haisevia suolikaasujaan.

Miksei sitä voinut leikkiä metaanivoimalaa bussia odotellessa, pitikö ne itkettävimmät leijat lahjoittaa bussiin?

Älä koskaan istu takaovien läheisyydessä. Kun ovet aukeavat, joudut auttamaan äitiä jonka rattaissa röhnöttää 13-vuotias poika. Kiitoksen sanaa ei heru, ja kun yrität takaisin paikallesi, niin hehkeä Kassi-Alma on taikonut juustosämpyläsi sillivoileiväksi istumalla hajareisin eväskassisi päälle. Jos yrität lukea lehteä bussissa, niin hartioillesi kasvaa äkkiä kaksi päätä lisää. Bussista poistuminen on sekin suuri seikkailu. Bussissa ei ole tapana paljoa puhua, ja katsekontaktia tulee vältellä. Kun joku ikkunapaikkalainen haluaa jäädä pois, hän pomppaa pystyyn kuin jousi ja mitään sanomatta pyyhkii suupielesi takamuksellaan ähkiessään ylitsesi käytävälle. Toinen ihmistyyppi samassa tilanteessa tyytyy vain kyyhöttämään sikiöasennossa ja aina pysäkin kohdalla kuuluu syvä värisevä huokaus. Kun sitten tilanne tulee omalle kohdallesi, niin painonappia ei varmasti näy missään. Vieressäsi istuva norsu on nukahtanut fiikus sylissään ja ei tee elettäkään siirtyäkseen. Pysäkki hämmöttää jo edessä ja et ole päässyt edes käytävälle. Dyykkaat läpi fiikuksen käytävälle huomataksesi, ettei se vi[SENSUROITU]un painonappi edes toimi. Sanot kuskille, että haluat seuraavalla pois ja kuski jarruttaa niin, että etupenkin vanhuksen lasisilmä poksahtaa iloisesti vapauteen kuin vappuinen samppanjapullon korkki. Bussi pysähtyy, mutta ovet eivät aukea. Kuskin viimeiset saumat vit[SENSUROITU]illa: poistutaan sitten takaovista. Tällä kertaa se perhanan bussi sentään pysähtyi. Yleensä se vain hiljentää ja olettaa mummeleiden loikkivan ulos kahdenkympin vauhdissa. Ovathan ne voltteja heittelevät eläkeläiset huvittavan näköisiä, mutta puuhun osuessaan ne voivat haitata harvinaisten liito-oravien pesintää.

Tässä yhteydessä en edes lähde sen enempää puimaan viikonloppu öiden viimeisiä vuoroja eli Juoppovankkureita, joissa aina niin iloisessa humalatilassa olevat ihmiset heittelevät toisiaan kaljapulloilla mikäli takapenkille ja toisten lahkeisiin kusemiseltaan ehtivät.

MÄKITORPPAAN MÄKITORPPAAN!

Uudet, entistä edullisemmat Elisa
Tandem Aina Plus -hinnat!

Puhelut 0,12 €/min

Tekstiviestit 0,09 €/kpl

Kuukausimaksu 3,95 €

Bonusta Elisan
matkapuheluista
teksti- ja kuvaviesteistä.

elisa

MÄKITORPPA

ROVANIEMI

Kalotinlinna (H&M:n vieressä)
ma-pe 9-18, la 10-15, puh. (016) 425 0555

NOUSSUSSA....

Vuoden fuksi: Antakaa tytöt p....

Puukan Pösö: Nuukahtaa aina sopivasti, kun matkustamossa tulee äkillinen kaljantarve. Hyvä pääsiäisreissu pojat!

Meikun Aisa: Jatkuvaa älyn ilotulitusta!

...LASKUSSA

Carlokset: Täällä Rovaniemellä ollaan jo pitkään ihmetelty: Asiallisissa maissa ollaan asiallisesti, mutta etelässä on eri meininki...

Pääporo: Ku ei SITÄ sitten millään tullutkaan...

Tutkintouudistus: Kaikilla on siitä mielipide, jota kukaan ei sano.

GUESS WHO????

Hallitut liikkeet liukkaallakin jäällä.

Hannes Snellman on transaktiotoimisto, jonka vaativat painopistealueet ovat yritysjärjestelyt, teknologia, rahoitus ja pääomamarkkinat sekä riitojen ratkaisu.

Oletko kiinnostunut asianajajan työstä? Voit tutustua työhön käytännössä jo opintojesi aikana. Hannes Snellman tarjoaa alasta kiinnostuneelle opiskelijalle eri mahdollisuuksia:

- **lähetiksi** – tehtävänä juoksevien asioiden hoito – joskus myös aivan konkreettisesti.

- **juniortraineeiksi** – työ on kesän aikana kokopäiväistä ja lukukausina osa-aikaista. Juniortrainee avustaa toimiston lakimiehiä eri selvitystöissä ja tiedonhaussa. Työ vaatii tarkkaa luonnetta sekä juridiikan perustiedot.

- **traineeiksi** – kokopäiväiseksi lakimiesharjoittelijaksi toimiston trainee-ohjelman puitteissa. Trainee avustaa lakimiehiä eri toimeksiantoissa, tekee esim. selvityksiä, kerää tietoja ja laatii erilaisia asiakirjoja. Traineen toimenkuva on pitkälti vastaava kuin avustavan lakimiehen. Tehtäviin valmentaa henkilökohtainen tutori. Trainee-ohjelmaan otetaan 8-10 opiskelijaa kerrallaan 3 kertaa vuodessa 4 kk jaksoiksi – Helsinkiin, Turkuun ja Maarianhaminaan. Aloitukset ovat tammi-, touko- ja syyskuussa.

Jos olet kiinnostunut pääsemään sisään liikejuridiikan maailmaan, ota yhteyttä Human Resource Coordinator Nina Sveholmiin, puh. (09) 2288 4295, nina.sveholm@hannessnellman.fi. Voit myös käydä tutustumassa kotisivuihimme: www.hannessnellman.fi.

ASIANAJOTOIMISTO HANNES SNELLMAN OY • ETELÄRANTA 8 • 00130 HELSINKI
PUH. (09) 228 841 • FAX (09) 177 393
HELSINKI • TURKU • MAARIANHAMINA • WWW.HANNESSNELLMAN.FI